

PRZEGLĄD MIERNICZY

CZASOPISMO MIESIĘCZNE POŚWIĘCONE SPRAWOM MIERNICTWA POLSKIEGO

WYCHODZI 15 KAŻDEGO MIESIĄCA

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: WARSZAWA, WSPÓLNA 33 M. 10. TEL. 79-83. DZIAŁ REKLAM TEL. 167-90.
KONTO CZEKOWE w P. K. O. № 4376. REDAKCJA CZYNNA WE WTORKI I PIĄTKI OD GODZ. 4-5.30

Numer pojedynczy 1,5 zł. Prenumerata kwartalna (z odsyłaniem) 3 zł. Wyłączną sprzedaż czasopisma w Warszawie powierzone księgarni Kunczewicz i Hofman, Marszałkowska 91. Telefon 113-56.

Ceny ogłoszeń w czasopiśmie: strona — 100 złotych; $\frac{1}{2}$ str. — 50 złotych; $\frac{1}{4}$ str. — 25 złotych; $\frac{1}{8}$ str. — 12 złotych; $\frac{1}{16}$ str. — 6 złotych. Cena pierwszej i ostatniej strony o 30% drożej. Ceny zagranicznych ogłoszeń o 50% drożej.

EGZ. OD R. 1816.

G. GERLACH

WARSZAWA

Tamka 40.

Ossolińskich 4.

FABRYKA
INSTRUMENTÓW
GEODEZYJNYCH
I RYSUNKOWYCH

MAGAZYN OPTYCZNO - TECHNICZNY

Reprezentacje fabryk:

PLANIMETRÓW I PANTOGRAFÓW „G. CORADI”

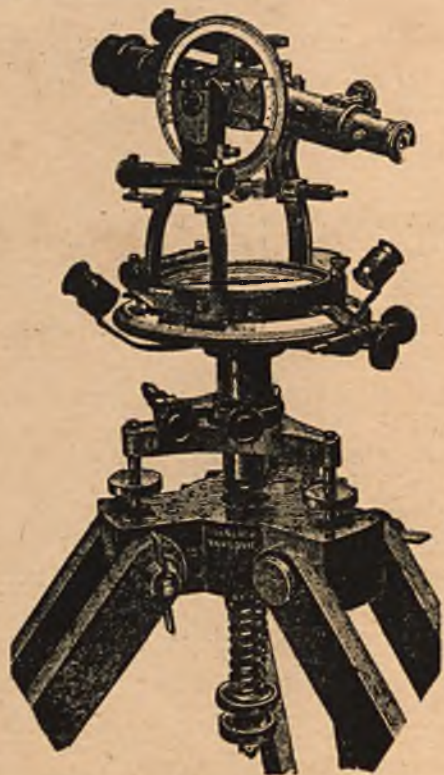
TACHYMETRÓW „OTTO FENNEL SÖHNE”

ARYTMOMETRÓW „ORIGINAL ODHNER”

MASZYN DO PISANIA „UNDERWOOD”

POWIĘLACZY „ELLAMS DUPLICATOR C-o.”

I INNYCH.

OBNIKI BEZPŁATNIE.

PAPIERY

i kalki kreślarskie zwykłe
i płócienne oraz milimetrowe, Whatman, tusz etc.

polecę

St. MIERNICKI

WARSZAWA

Marszałkowska 81, tel. 12-60.

STANISŁAW STRAUS

Warszawa, Jerozolimska 22, tel. 153-52.

EGZYSTUJE OD 1886 R.

POLECA,

Termometry fabryczne. Manometry. Piorunochrony. Telefony.
Dzwonki elektryczne. Areometry. Okulary. Binokle. Miary.
Taśmy miernicze. Libele i t. p.

Wytwórnia precyzyjno-mechaniczna

i

SPECJALNY DZIAŁ NAPRAW

instrumentów i przyrządów mierniczych

J. UNIESZOWSKI

Warszawa, Chłodna 37.

Telefon 215-24.

CYRKLE

precyzyjne

Richtera

ooo Papier rysunkowy ooo
Kalkę papierową i płócienną.

POLECA NAJTANIEJ

ADAM KLIMKIEWICZ

Warszawa, Marszałkowska 154.

W. Skiba i A. Wyporek

Warszawa,
Marszałkowska 71
Tel. 35-66.

Fabryka papierów światłoczułych

Skład artykułów rysunkowych

Kopjarnia elektryczna rysunków.

PRZEGLĄD MIERNICZY

MIESIĘCZNIK,

POŚWIĘCONY SPRAWOM MIERNICTWA POLSKIEGO.

Redaktor i wydawca WACŁAW KRZYSZKOWSKI.

KOMITET REDAKCYJNY:

Przedstawiciel Koła Inżynierów Mierniczych przy Stowarzyszeniu Techników w Warszawie:
Inż. STANISŁAW KLUŻNIAK.

Przedstawiciele Związku Mierniczych Polskich w Warszawie:
Mierniczy ZYGMUNT MAJEWSKI (Koło Mierniczych Przysięgłych),
Mierniczy STANISŁAW KUBICKI (Koło Mierniczych Dyplomowanych).

Kierownictwo działu techniki mierniczej:

Inż. STANISŁAW KLUŻNIAK, Inż. WACŁAW NOWAK.

Rocznik I — 1924 r.

SPIS RZECZY,

drukowanych w roczniku I „Przeglądu Mierniczego“.

Warszawa, w grudniu 1924 r.

Adres Redakcji i Administracji: WSPÓLNA № 33 m. 10, telefon 79-85.

Cena rocznika „PRZEGLĄDU MIERNICZEGO“ rok 1924 -- 7 zł.

„Przegląd Mierniczy“ jest do nabycia w następujących księgarniach kolejowych „Ruch“:
Wilno, Lida, Baranowicze, Brześć n/Bugiem, Kowel, Lwów, Kraków, Poznań, Bydgoszcz, Grodno,
Pińsk, Lublin, Tarnopol, Skarżysko, Częstochowa, Dęblin.

Spis rzeczy, drukowanych w „Przeglądzie Mierniczym“ r. 1924.

(I rok wydawnictwa)

Zeszyt Strona		Zeszyt Strona	
Ogólne zagadnienia.		Uwagi, memorjały i referaty.	
Zasadnicze zagadnienia ustawy o mierniczych przysięgłych	1 2	Stanowisko Koła Inżynierów Mierniczych przy Stowarzyszeniu Techników w Warszawie, wobec ustawy o mierniczych przysięgłych	1 6
Kryzys w miernictwie	1 2	Memorjał zrzeczenia inżynierów, geometrów cywilnych, zgrupowanych w Iłonie Małopolskiej Izby Inżynierskiej, w sprawie projektu ustawy o mierniczych przysięgłych.	1 6
Izby inżynierskie czy miernicze— <i>Zw.M.P.</i>	2 1	Memorjał Związku Mierniczych Polskich w Warszawie w sprawie projektu ustawy o mierniczych przysięgłych.	1 8
Projekt ustawy o mierniczych przysięgłych w świetle krytyki— <i>W. Krzyszkowski</i>	3 1	Zmiany i uzupełnienia do projektu ustawy o mierniczych przysięgłych, proponowane przez Związek Mierniczych Polskich	1 10
O niewłaściwym wykonywaniu przez arzędy ziemskie ustawy o sealaniu grantów— <i>Inż. Józef Sienkiewicz</i>	3 4	Memorjał oraz zmiany i uzupełnienia do projektu ustawy o mierniczych przysięgłych Koła Mierniczych Dyplomowanych.	1 12
Konieczność ujednostajnienia szkolnictwa mierniczego o typie akademickim— <i>Wacław Krzyszkowski</i>	4 1	<i>Zrzeszenie geometrów w Lublinie</i> —Uwagi do projektu ustawy o mierniczych przysięgłych	2 4
Kataster gruntowy w kulturalnem rozwoju narodu— <i>Inż. Julian Góralski</i>	4 4	<i>Zrzeszenie geometrów w Lublinie</i> —Projekt zmian w ustawie (projekcie) o mierniczych przysięgłych	2 5
Konieczność ujednostajnienia szkolnictwa mierniczego o typie akademickim— <i>Wacław Krzyszkowski</i>	5 1	<i>Związek Mierniczych Polskich woj. Białostockiego</i> . Projekt zmian do ustawy (projektu) o mierniczych przysięgłych. <i>Inż. Stefan Posacki, poseł na Sejm</i> —Referat, wygłoszony na posiedzeniu Sejmowej Komisji Robót Publicznych, poświęcony ustawie o mierniczych przysięgłych	2 8
Uwagi do projektu ustawy w sprawie zmiany i uzupełnień w ustawie z dnia 31 lipca 1923 roku o sealaniu grantów, wniesionego do Sejmu przez M. R. R.— <i>Inż. Czesław Grodzki</i>	5 4	„ciąg dalszy.”	3 6
Technika, roboty i dowody pomiarowe.		Wyciąg z memorjała, skierowanego do Państwowej Rady Mierniczej przez Koło Inżynierów Mierniczych przy Stowarzyszeniu Techników w Warszawie, oraz Koło Mierniczych Przysięgłych przy <i>Zw. Mierniczych Polskich</i>	2 21
O dowodach pomiarowych, wymaganych przez okręgowe arzędy ziemskie przy zatwierdzeniu projektu sealania— <i>Inż. Józef Sienkiewicz</i>	2 1	Memorjał Związku Geometrów Okręgu Białostockiego w Łomży do Komisji Rolnej Sejmu Rzeczypospolitej	3 12
Uwagi o Instrakeji Technicznej rządów ziemskich— <i>Inż. Wacław Nowak</i>	3 8	Uchwały Związku Techników Mierniczych na Wołyniu w sprawie o Ustawy o mierniczych przysięgłych	3 14
Pomiar I-ej bazy w Polsce	3 11		
Uwagi na czasie— <i>Inż. Marjan Laudesberg, starszy geometra ewidencyjny</i>	4 6		
O system wyrównywania poligonów— <i>Inż. Stanisław Kluźniak</i>	4 7		
Stan map katastralnych w Małopolsce— <i>Inż. Ignacy Kinel</i>	5 6		
Pomiary Polsko-Rosyjskiej granicy Państwowej— <i>Ksawery Jankowski</i>	5 8		
Triangulacja w Stanach Zjednoczonych— <i>Inż. Tadeusz Niedzielski, Naczelnik Wydziału M. R. R.</i>	5 11		
Wytyczanie linii sekeyjnych— <i>Inż. Stanisław Latinek</i>	5 12		
O wyrównaniu przyrostów współrzędnych— <i>Inż. Włodzimierz Kolanowski</i>	5 13		

Memoriał w sprawie wykonywania przez uprawnionych mierniczych prac pomiarowych, związanych z przebudową ustroju rolnego, przestany do Ministerstwa Reform Rolnych	3	14
Memoriał w sprawie pożądaných zmian w postępowaniu sealeniowem, uchwalany przez Związek Techników Mierniczych na Wołyniu	4	12
Ustawa o rządowo upoważnionych mierniczych rządowo upoważnionych geometrów województwa Krakowskiego	4	15

Dział urzędowy.

Projekt ustawy o mierniczych przysięgłych	1	2
Wykaz mierniczych przysięgłych i geometrów cywilnych, upoważnionych do wykonywania zawodu mierniczego	1	12
Rozporządzenie Min. Ref. Rol. z dnia 11 kwietnia 1924 r.	1	16
Pismo okólne M. R. R. w sprawie oddawania prac parcelacyjno-pomiarowych geometrom upoważnionym	1	20
Wyciąg ze Statutu Organizacyjnego Ministerstwa Reform Rolnych	1	21
Państwowa Szkoła Miernicza i Przemysłowo Leśna w Łomży	1	23
Rozporządzenie Ministra Reform Rolnych z dnia 24 maja 1924 r. o upoważnieniu do zawodowego wykonywania sealania gruntów	2	14
Pismo okólne Ministra Reform Rolnych w sprawie oddawania przez O. U. Z. robót pomiarowych geometrom upoważnionym w b. dzielnicy rosyjskiej	2	19
Regulowanie należności z geometrami prywatnymi przez O. U. Z.	2	19
Rozporządzenie Ministra Reform Rolnych z dnia 2 czerwca 1924 r. o ustalaniu i wznawianiu zewnętrznych granic obszarów, podlegających przebudowie ustroju rolnego na obszarze b. zaboru rosyjskiego	3	16
Obwieszczenie Ministra Reform Rolnych o sprostowanie omyłki w Rozporządzeniu M. R. R. z dn. 2 czerwca 1924 r.	3	19
Rozporządzenie M. W. R. i O. P. z dnia 4 sierpnia 1924 r. w sprawie przekształcenia Państwowej Szkoły Mierniczej i Wydziału Meljoracyjnego przy Państwowej Szkole Budownictwa w Poznaniu	3	20
Okólniki M. W. R. i O. P. w sprawie ponownego przyjęcia do państwowych szkół zawodowych	3	20
Rozporządzenie M. R. R. z dnia 2 czerwca 1924 w przedmiocie sprawdzania i zatwierdzania operatów pomiarowych w pracach, związanych z przebudową ustroju rolnego w b. zaborze rosyjskim	4	18

Okólnik Ministerstwa Reform Rolnych z dnia 14 października 1924 r. w sprawie częściowej zmiany Instrukcji Technicznej	4	21
Projekt ustawy w sprawie zmian i uzupełnień w ustawie z dn. 31 lipca 1923 r. o sealaniu gruntów	5	18
Wykazy mierniczych, zarejestrowanych w M. R. R.	5	21
Wyjaśnienie M. W. R. i O. P. w sprawie świadectwa mierniczego (geom. kl. I-ej)	5	21
Dodatkowy wykaz mierniczych uprawnionych	5	24

Wiadomości różne.

Wyciąg z artykułu „Kwestja zniesienia szkół mierniczych”	2	22
Wyciąg z artykułu „O zespolenia miernictwa państwowego”	2	22
Wyciąg z artykułu „Przysięgły inżynier”	2	23
Wyciąg z artykułu „Geometry cywilni, a urząd ziemski”	2	23
Odezwa Komitetu Stołeczno-Wojewódzkiego L. O. P. P.	2	24
Przebieg prac przy pomiarze naszej granicy wschodniej	3	20
Drobne notatki, umieszczone w rubryce „Różne”	3	23
Kongres Międzynarodowej Unji Geodezyjnej w Madrycie	4	22
Sprawa zmian „Tymczasowej instrukcji technicznej w Ministerstwie Reform Rolnych	4	22
O poziom wiedzy mierniczej	4	23
Zabawa w niwelację	4	24
Drobne notatki, umieszczone pod rubryką „Różne”	4	24
W sprawie projektu ustawy o mierniczych przysięgłych — K.	5	21
Nowe pomiary miasta Warszawy — K.	5	22
Curiosum w miernictwie	5	23
Z Komisji Sejmowej Reform Rolnych	5	23

Statystyka.

Ogólne wyniki wszystkich rodzajów parcelacji na całej Rzeczypospolitej Polskiej	1	22
Uczelnie miernicze w Polsce	1	23
Wykaz Stowarzyszeń mierniczych w Polsce	1	23
Wykaz graficzny postępu robót sealeniowych	2	3
Szachownica (woj. centralne)	2	4
Wykaz statystyczny postępu robót sealeniowych	2	20
Szachownica (woj. wschodnie)	3	23

Z czasopism i literatury zagranicznej.

O rozgraniczeniu i prawodawstwie a ludów starożytności (tłumaczenie)	5	23
--	---	----

PRZEGLĄD MIERNICZY

CZASOPISMO MIESIĘCZNE POŚWIĘCONE SPRAWOM MIERNICTWA POLSKIEGO

☐ ☐ ☐ ☐ ☐ WYCHODZI 15 KAŻDEGO MIESIĄCA ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

REDAKCJA i ADMINISTRACJA: WARSZAWA, WSIÓLNA 33 M. 10. TEL. 79-85. DZIAŁ REKLAM TEL. 167-90.
KONTO CZEKOWE w P. K. O. № 4576. REDAKCJA CZYNNA WE WTORKI i PIĄTKI OD GODZ. 4-5.30

Dotkliwy brak czasopisma, na którego łamach byłyby poruszane sprawy zawodowe miernictwa polskiego, skłonił mnie do podjęcia specjalnego wydawnictwa pod tytułem:

„PRZEGLĄD MIERNICZY”.

Na wstępie trudności, nieodłączne od tego rodzaju przedsięwzięć, w dodatku z podłożem pesymizmu zniechęconych dotąd sfer jednej z najważniejszych placówek Polski.

Wzniesiemy się jednak ponad te zapory, obracając się z początku w ścisłym kręgu informacji zawodowych, dotycząc zlekka bolączek miernictwa, wytykając to i owo — gwoźli jaśniejszej przyszłości, wciąż z myślą przewodnią — dobra zawodu.

Tyle narazie.

Z niepełną wiarą, że doznamy serdecznego przyjęcia, żywego poparcia i tem samem zapewnienia trwałego bytu — snujemy nadal plany rozwoju „PRZEGLĄDU MIERNICZEGO” z pełną otuchą, iż — w tych warunkach — podołamy zadaniu.

Redaktor.

Zasadnicze zagadnienia ustawy o mierniczych przysięgłych.

Ustawa o mierniczych przysięgłych ujrzała nareszcie światło dzienne, wniesiona bowiem została na plenum Sejmu i po pierwszym czytaniu odesłana do Komisji Sejmowej Robót Publicznych.

Na referenta tej ustawy w rzeczowej Komisji wybrano inżyniera Stefana Posackiego.

Wymienioną ustawę poprzedziły liczne konferencje, poświęcone miernictwu. Pierwszym zagadnieniem i tematem długich, a nierozstrzygniętych ostatecznie na tych konferencjach rozpraw, była kwestja szkolnictwa mierniczego. Ożywione dyskusje nie dały wprowadzić konkretnych wyników co do niezbędnej reformy szkolnictwa mierniczego, jednak zaakcentowały prawie jednogłośnie niski poziom miernictwa i niezbędne podniesienie tegoż.

Do obniżenia poziomu miernictwa polskiego przyczyniły się począćsi niemieckie władze okupacyjne, a w znacznej mierze i odnośnie nasze urzędy państwowe.

Władze okupacyjne z pełną świadomością i celowością szafowały dyplomami mierniczych przysięgłych, stwarzając zarazem kursy zawodowe, aby zastępy niewykwalifikowanych wszechstronnie mierniczych nie dopuszczały do rozwoju jednej z najważniejszych placówek polskich.

Co do odnośnych naszych urzędów państwowych, to te, nie wniknąwszy w ideę zachłanną wroga, lekko tę ważną sprawę traktowały, stwarzając znów cały szereg kursów o bardzo niskim poziomie, sprzyjając tem nieoględnie wypuszczeniu słabych sił mierniczych.

To smutna przeszłość!

Rząd obecnie ruszył sprawę z miejsca projektem ustawy Ministerstwa Robót Publicznych o mierniczych przysięgłych, przestąnym do Komisji Sejmowej Robót Publicznych.

Z Sejmu dopiero wyłania się myśl przewodnia

o szkolnictwie mierniczem i typie mierniczego, jako wyrazie techniki, uświadczenia prawnego i etyki obywatelskiej, myśl ta jest zasadniczym zagadnieniem w ustawie.

Ustawa o mierniczych przysięgłych w redakcji rządowej nie daje sama z siebie nic nowego, wyłoniła tylko ważną kwestję życiową, powierzając dalsze jej losy Sejmowi, tej najwyższej Instancji, która w niedalekiej przyszłości cały problemat zawodu mierniczego pomyślnie załatwi.

Kryzys w miernictwie.

Losy inżynierji mierniczej znalazły się na złej drodze. Ster ujęły w swe ręce przeróżne urzędy o niewłaściwym zakresie działania, powodując zanik autorytetu mierniczego w sposób aż nadto widoczny.

Chaotyczne zarządzenia, dalekie od zastosowania, niewykonalne w praktyce, dążące do powiększenia zakresu władzy kosztem zawodu mierniczego, przeładowanie prawne urzędów technicznych,—doprowadziły mierniczego do moralnej i materialnej nędzy.

Zrzeczenia miernicze również nie stanęły na wysokości zadania: wina ich leży w opieszałym budzeniu opinji publicznej i rządowej.

Zawód mierniczy nie znalazł zatem obrońców.

W tych warunkach znalazł się mierniczy na równi pochyłej i, nie mając oparcia w postaci odpowiednich zarządzeń, stacza się w dół.

Wyżej przytoczone czynniki, a nie brak robót mierniczych, wywołały właśnie zło materialne — kryzys w miernictwie. Wystarczy przytoczyć, iż Ministerstwo Reform Rolnych wykonywuje zaledwie 4,7% obszaru zgłoszonych robót scaleniowych.

Poprawa zatem winna nastąpić, a zniwołą do niej odpowiednie krytyki, rzeczowe do których wzywamy ogół mierniczych.

Z S E J M U.

PROJEKT USTAWY O MIERNICZYCH PRZYSIĘGŁYCH

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej.

Okres I.

Ministerstwo Robót Publicznych
L. Dz. III—94/24.

Warszawa, d. 13 marca 1924 r.

Zgodnie z postanowieniem art. 13 Regulaminu Obrad Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, mam zaszczyt przedłożyć przyjęty uchwałą Rady Ministrów z dnia 4 lutego r. b. projekt ustawy o mierniczych przysięgłych, z prośbą o przedłożenie go Sejmowi.

Kierownik Ministerstwa
(—) *Rybczyński.*

Do
Pana Marszałka Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej
w Warszawie

Ustawa o mierniczych przysięgłych.

Art. 1.

O tytuł i związane z nim prawo wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego może ubiegać się, kto odpowiada wszystkim warunkom następującym:

- 1) posiada obywatelstwo polskie,
- 2) posiada potrzebne studja,
- 3) odbył przepisana praktykę,
- 4) posiada praktyczną znajomość zawodu,
- 5) nie jest pozbawiony praw wyborczych w myśl art. 3 ustawy z dnia 28 lipca 1922 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 66 poz. 590).

Art. 2.

Odbycie studjów w rozumieniu punktu 2 art. 1 udowadnia się:

a) świadectwem uzyskania tytuła inżyniera mierniczego w myśl postanowień ustawy w przedmiocie tytuła inżyniera z dnia 21 września 1922 r. (Dz. Ust. № 90 poz. 823);

b) świadectwem ukończenia jednej z polskich państwowych szkół mierniczych, których wykaz ogłosi Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych i innymi interesowanymi Ministrami;

c) świadectwem ukończenia innych szkół krajowych i zagranicznych o programie uznanym przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych i innymi interesowanymi Ministrami za równorzędny z programem szkół, które uprawniają do uzyskania świadectw, wymienionych w ustępach pod a) i b).

Art. 3.

Kandydaci, o których mowa w art. 2 w ustępie pod a), winni odbyć dwuletnią praktykę, inni kandydaci praktykę sześciolletnią.

Praktyka winna być odbywana pod kierunkiem mierniczego przysięgłego, lub też w jednym z urzędów państwowych, który wskaże Minister Robót Publicznych w porozumieniu z interesowanymi Ministrami.

Art. 4.

Praktyczną znajomość zawodu udowadnia się przez złożenie egzaminu, wykazującego umiejętność samodzielnego wykonywania czynności mierniczych przysięgłych (art. 9) oraz znajomość ustaw, rozporządzeń i instrukcji, wchodzących w zakres miernictwa.

Art. 5.

Przepisany w art. 4 egzamin odbywa się po odbyciu wskazanej w art. 3 praktyki przed ko-

misją, wyznaczoną przez Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Skład takich Komisji, ich ilość i miejsce urzędowania, program oraz sposób przeprowadzenia egzaminu, jakoteż wysokość opłat egzaminacyjnych określi rozporządzenie wymienionych wyżej Ministrów, wydane w porozumieniu z innymi interesowanymi Ministrami.

Art. 6.

Od składania egzaminów są zwolnieni:

a) profesorowie politechniki i innych szkół akademickich, o ile wykładają miernictwo;

b) byli urzędnicy państwowi i samorządowi, oraz nauczyciele miernictwa państwowych szkół mierniczych, jeśli wykazą się posiadaniem wykształcenia, odpowiadającego wymaganiom art. 2, i dowodem pracy w miernictwie przez lat 10 w jednym z urzędów wymienionych w rozporządzeniu Ministra Robót Publicznych, wydanem w myśl art. 3, względnie w jednej z państwowych szkół miernictwa.

Art. 7.

Kandydaci, wymienieni w art. 2 w ustępie pod a), wolni są od składania egzaminu, udowadniającego praktyczną znajomość zawodu (art. 4).

Art. 8.

O nadanie tytułu mierniczego przysięgłego należy złożyć podanie w urzędzie wojewódzkim, właściwym według zamierzonej siedziby kandydata, dołączając dowody zadośćuczynienia wymaganiom, przepisany w art. 1.

Jeżeli przedstawione dowody czynią zadość wymaganiom art. 1, wojewoda wyda kandydatowi stosowny dekret, przyznający mu prawo używania tytułu mierniczego przysięgłego, odbierze od niego przysięgę i ogłosi o tem w dzienniku urzędowym. W przeciwnym razie wojewoda bądź wezwie penta po uzupełnieniu dowodów, bądź wyda orzeczenie odmowne.

Przeciw odmówieniu nadania tytułu mierniczego przysięgłego staży interesowanym prawo odwołania się do Ministra Robót Publicznych w ciągu 14 dni, licząc od dnia doręczenia orzeczenia.

O zmianie siedziby wykonywania zawodu mierniczy przysięgły obowiązany jest zawiadomić odnośnie województwa.

Formę dekretu oraz rotę przysięgi określi rozporządzenie Ministra Robót Publicznych.

Art. 9.

Mierniczy przysięgli mają prawo na obszarze całego Państwa wykonywać z zastosowaniem

się do ustaw i rozporządzeń następujące prace miernicze:

a) pomiary terenowe oraz związane z nimi obliczenia powierzchni i objętości,

b) plany, odrisy i roboty kartograficzne na podstawie wykonanych pomiarów,

c) projektowanie i przeprowadzanie na gruncie technicznych projektów podziału parcel (parcelacji) jak również technicznych projektów scalania i wyrównania (komasacji i arondacji).

d) oznaczanie i regulowanie granic na wezwanie osób cywilnych lub władz rządowych,

e) sprawdzanie i opinjowanie przedłożonych planów oraz obliczeń geometrycznych w zakresie wyżej wymienionym.

Nadto mierniczy przysięgli mają prawo wydawać zaświadczenia o odbytej u nich praktyce.

Art. 10.

Przy czynnościach przewidzianych w art. 9, mierniczy przysięgli mają prawo używania okrągłej pieczęci z godłem Państwa, zawierającej na obwodzie tytuł „mierniczy przysięgły“ oraz imię i nazwisko mierniczego.

Art. 11.

Obliczenia, plany oraz sporządzone na ich podstawie odrisy i odbitki, podpisane przez mierniczego przysięgłego i opatrzone jego pieczęcią oraz datą i liczbą dziennika, posiadają znaczenie dokumentu urzędowego, o ile potwierdzenie, względnie sprawdzenie ich przez władze rządowe nie jest przez ustawy bądź obowiązujące rozporządzenie wymagane.

Art. 12.

Prace miernicze winien mierniczy przysięgły wykonywać pod względem technicznym i formalnym zgodnie z obowiązującymi przepisami i odpowiada osobiście za prawidłowe ich wykonanie.

Obowiązki swoje winien on wykonywać z całą gorliwością i sumiennością, mając na względzie dobro publiczne i strzedz przytem godności swego zawodu.

Art. 13.

Mierniczym przysięgłym nie wolno otwierać biur filjalnych, poza ich siedzibą w celu przyjmowania i wykonywania zleceń.

Art. 14.

Mierniczy przysięgły przy wykonywaniu zawodu podlega nadzorowi właściwego wojewody. Nie ujmając to prawa innych władz do nadzorowania działalności mierniczych przysięgłych w zakresie tym władzom przysługującym.

Art. 15.

W razie naruszenia przepisów art. 12 mierniczy przysięgły może być przez wojewodę pozbawiony prawa wykonywania zawodu i używania tytułu mierniczego przysięgłego.

Prawo to może być odjęte również w wypadku stwierdzenia nieprawdziwości dowodów, na któ-

rych podstawie takie prawo zostało udzielone, lub w razie dopuszczenia się przez posiadacza czynów pociągających za sobą utratę praw wspomnianych w punkcie 5) artykułu 1, w tym jednak ostatnim wypadku tylko na czas tej utraty.

Pozatem prawa wymienione na wstępie niniejszego artykułu mogą być odjęte, gdy z czynności lub zaniedbań ich posiadacza wykaże się u niego brak takich kwalifikacji, których posiadanie, zgodnie z przepisami niniejszej ustawy, musiało być domniemywane przy udzielaniu tych praw.

Przepisy powyższe nie naruszają przysługującego innym władzom prawa do wykonywania w stosunku do mierniczych przysięgłych uprawnień, wynikających z mocy specjalnych ustaw.

Art. 16.

O odjęciu prawa używania tytułu mierniczego przysięgłego i związanych z niem uprawnień orzeka na obszarach b. zaborów rosyjskiego i austriackiego wojewoda.

Od orzeczenia wojewody służy odwołanie do Ministra Robót Publicznych w ciągu 14 dni, licząc od dnia doręczenia orzeczenia.

Na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego przepisy o odjęciu uprawnień mierniczego przysięgłego pozostają niezmienione.

Art. 17.

W razie usunięcia przyczyn, które spowodowały odjęcie praw, prawa te mogą być na prośbę interesowanych osób ponownie nadane.

Prośbę wraz z dowodami należy złożyć u właściwego wojewody.

Przy rozpatrzeniu i załatwianiu takich próśb przez Wojewodę, mają zastosowanie przepisy art. 8.

Art. 18.

Prawa, przysługujące z niniejszej ustawy mierniczym przysięgłym poza wypadkami ich odjęcia, gasną wskutek zrzeczenia się przez mierniczego przysięgłego tych praw w drodze zawiadomienia o tem właściwego urzędu wojewódzkiego.

Art. 19.

Winny naruszenia przepisów art. 8 ust. 4 i art. 13 niniejszej ustawy będzie karany aresztem do 2 tygodni i grzywną do 100 złotych lub jedną z tych kar.

Do orzekania powołany jest wojewoda.

Od orzeczeń wojewody można w ciągu 7 dni wnieść na jego ręce odwołanie do właściwego Sądu Okręgowego, który rozpoznaje sprawę w ostatniej instancji przy odpowiednim zastosowaniu przepisów, dotyczących odwołań od wyroków Sądów Pokoju (powiatowych).

Sąd Okręgowy nie może w razie uchylecia orzeczenia przekazać sprawy władzy administracyjnej do ponownego rozpatrzenia.

Wniesienie odwołania nie wstrzymuje śledzenia kary grzywny, jednakże aresztu zastępczego nie można wykonać przed prawomocnością orzeczenia.

Na obszarze województw poznańskiego, pomorskiego i górnośląskiej części województwa śląskiego stosują się przepisy o wydawaniu policyjnych mandatów karnych.

Art. 20.

Winy nieuprawnionego używania tytuła mierniezo przysięętego, o ile dany czyn nie stanowi przestępstwa sarowiej karanego, będzie karany aresztem do 6 tygodni i grzywną do trzysta złotych, lub jedną z kar.

Właściwemi są Sady Pokoju (powiatowe).

Art. 21.

Mierniezy przysięęły winny przy wykonywaniu swoich obowiązków rozmyślnego pokrzywdzenia osób, których interesy załatwia, lub świadomego poświadczenia nieprawdy w dokumentach (art. 11) będzie karany za występęk, o ile dany czyn nie ałega sarowszej karze — na obszarze mocy obowiązującej rosyjskiego kodeksu karnego z 1903 r. — więzieniem, na obszarze mocy obowiązującej austriackiej ustawy karnej z 1852 r. — ścisłym aresztem do jednego roku.

Art. 22.

Na obszarze m. st. Warszawy przysługują prawa i obowiązki Wojewody przewidziane w niniejszej ustawie do czasu utworzenia dla m. stoł. Warszawy władzy administracyjnej II instancji — Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę, na obszarze Ziemi Wileńskiej — Delegatowi Rządu na Ziemi Wileńską.

Art. 23.

Geometrom przysięętym w b. zaborach rosyjskim i pruskim, geometrom cywilnym w b. zaborze austriackim i absolwentom Konstantynowskiego Instytutu mierniezoego w Moskwie, posiadającym tytuł inżyniera zgodnie z ustawą z dnia 21 września 1922 r. w przedmiocie tytułu inżyniera (Dz. Ust. Rz. P. № 90 poz. 823) przysługuje z mocy samego prawa tytuł mierniezoego przysięętego i mają do niego zastosowanie przepisy niniejszej ustawy. Obowiązek zgłoszenia siedziby i złożenia przysięęgi we właściwym urzędzie wojewódzkim w myśl art. 8 ciąży na nich o tyle, o ile nie czynili tego wobec władz polskich na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 24.

Minister Robót Publicznych w porozamieniu z Ministrem Skarbu może w ciągu lat 15, od wejścia w życie niniejszej ustawy nadawać państwowym geometrom ewidencyjnym, będącym w stanie spoczynku, którzy spędzili w służbie ewidencyjnej conajmniej 25 lat, tytuł i uprawnienie mierniezoego przysięętych.

Art. 25.

Wykonanie niniejszej ustawy porusza się Ministrowi Robót Publicznych w porozamieniu z interesowanymi Ministrami.

Art. 26.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z tym dniem tracą moc wszelkie dotychczas obowiązujące przepisy dotyczące, geometrów przysięętych w b. zaborach rosyjskim i pruskim i geometrów cywilnych w b. zaborze austriackim w kwestiach unormowanych niniejszą ustawą. W kwestiach nieunormowanych przez niniejszą ustawę, przepisy powyższe mają do mierniezoego przysięętych odpowiednie zastosowanie.

Przepisy dotyczące kwestji, których unormowanie w myśl niniejszej ustawy pozostawione jest rozporządzeniom ministerjalnym. — tracą moc obowiązującą z wejściem w życie odnośnych rozporządzeń.

Na obszarze podpadającym pod przepisy austriackiej ustawy z dnia 2 stycznia 1913 r. dotyczącej Izb Inżynierskich (Dz. U. P. z 1913 r. część 11 № 3) mierniezoego przysięęgli są uważani za upoważnionych rządowo techników prywatnych w myśl § 3 powołanej ustawy.

Uzasadnienie.

Sprawa jednolitego obszaru Rzeczypospolitej Polskiej unormowania warunków wykonywania zawodu mierniezoego jest nader ważną i pilną.

Ustawa niniejsza ma za zadanie stworzenie stanu mierniezoego o wysokim poziomie wiedzy fachowej, którzyby zwykłym potrzebom w zakresie miernictwa (art. 9.) byli w możności sprostać.

Zastanawiano się nad kwestją, czy stworzyć dwa typy mierniezoego, czy jeden. Ponieważ we wszystkich zaborach istnieje dotychczas tylko jeden typ mierniezoego (geometry cywilni w byłym zaborze austriackim, mierniezy przysięęgli w b. zaborach rosyjskim i pruskim), przyczem dotychczasowa praktyka wypowiedziała się raczej za jednym typem, przeto Ministerstwo Robót Publicznych nie uważało za wskazane stwarzać dwóch typów mierniezoego tembardziej, że rozgraniczenie zakresu działalności nastręcza w takim wypadku poważne trudności.

Natomiast dla uzyskania stanowiska mierniezoego przysięętego — Ministerstwo Robót Publicznych stwarza dwie drogi — jedną przez ukończenie wydziału miernictwa na jednej z Politechnik polskich — drugą przez ukończenie specjalnych szkół mierniezoego, przyczem wyrównanie kwalifikacji osiąga się przez stosowną praktykę i wykazanie się przed specjalnymi komisjami z amiejtności samodzielnego wykonywania zawodu.

Ze względu, że instytucja mierniezoego przysięętych w projektowanym przez ustawę zakresie jest nową, Ministerstwo Robót Publicznych nie zdecydowało się narazie na projektowanie tworzenia izb mierniezoego i pozostawienie im szerokich praw, co do wykonywania nadzoru nad pracą zawodową mierniezoego, i uznało za właściwe nad-

zór ten pozostawić, jak to było zresztą dotąd w poszczególnych zaborach, Wojewodom.

Ponieważ sprawa łączenia służby państwowej z innymi zajęciami jest już unormowana w ustawie o służbie państwowej, przeto kwestja łączenia służby państwowej z wykonaniem zawodu mierniczego została świadomie pominięta w tej ustawie.

Wreszcie zabezpieczono prawa mierniczych przysięgłych przez zamieszczenie przepisu karnego za samowolne używanie tego tytuła.

Stanowisko Koła Inżynierów Mierniczych przy Stowarzyszeniu Techników w Warszawie wobec ustawy o mierniczych przysięgłych.

- 1) Koło jest zdania, że byłoby lepiej, gdyby ustawa o mierniczych przysięgłych wyszła jako część ogólnej ustawy o wykonaniu zawodów technicznych. Względnie taka ustawa mogłaby być wydana osobno, lecz w zastosowaniu jej do ogólnej ustawy.
- 2) Projekt ustawy nie wspomina nic, że sporządzaniem dokumentów i dowodów o charakterze publiczno-prawnym mogą się zajmować tylko zawodowo wykształceni mierniczowie.
- 3) Wydaje się Kołu niewłaściwym, aby Wojewodowie w pierwszej instancji, a Minister w drugiej mogli odbierać prawo wykonywania zawodu. Właściwszem byłoby przekazanie tej funkcji organom sądowym; Wojewodowie mogliby tylko przedstawiać wnioski w takich sprawach.
- 4) Koło uważa za słuszne, aby obowiązywał czas praktyki dla inżynierów 2 lata, a dla mierniczych, którzy ukończyli szkołę średnią, 6 lat po ukończeniu nauk.

MEMORJAŁ

zrzeszenia inżynierów, geometrów cywilnych zgrupowanych w łonie Małopolskiej Izby Inżynierskiej, w sprawie przedłożonej Sejmowi Ustawy o „Mierniczych Przysięgłych“, przeznaczony do poinformowania P. T. Posłów i Senatorów w sprawie nadzwyczaj doniosłej, która w najbliższym czasie przyjdzie pod obrady Sejmu.

Czcigodny Panie Pośle (Senatorze)!

Szczyściem jest, że w państwie praworządnym, konstytucyjnym, nie tworzy ustaw rząd a uchwała je Sejm ustawodawczy.

Oczywiście, w państwie całkiem praworządnym rząd przychodzi z projektem ustawy jakiegokolwiek, jednak zawsze już w ten sposób opracowanej, że po porozumieniu z ciałem prawodawczym może mieć szanse przeprowadzenia danej ustawy. W tworzących się państwowościach, dzieje

się jednak i w ten sposób, że jakaś mało odpowiedzialna, rzekomo fachowa, jednostka narzuci w danym ministerstwie projekt, mającej powstać ustawy, a odnośnie ministerstwo bezkrytycznie rzecz przedłoży sejmowi. Gdy zaś sejm, zaabsorbowany sprawami większej doniosłości, przeoczy niedomagania a nawet wręcz nonsens projektu, powstaje ustawa, która po wyrządzeniu Państwu i obywatelom nieobliczalnych szkód, bywa reasumowana lub zmieniana, jako eksperyment, który wydał złe rezultaty.

Że powołamy tylko różne sprzeczne i szkodliwe rozporządzenia Głównego Urzędu Ziemięckiego, wydawane i cofane następnie.

Aby tego uniknąć, obowiązkiem jest społeczeństwa wyborców, a szczególności ludzi i zawodów, których dana ustawa dotyczy, wcześniej zareagować, przestrzec i nie dopuścić do uchwalenia czegoś, co obniża kulturę narodu i robi wyłom w praworządności państwa. Ten obowiązek spełniając zwracamy się z prośbą do P. T. Panów Posłów i Senatorów o rozważenie umieszczonego tu memorjału, a mamy zupełną wiarę, że ustawa w Sejmie runie, bodaj nie jednogłośnie i że na przyszłość rząd, proponując jakąkolwiek ustawę, odnoszącą się do spraw techniki, porozumie się z jednej strony z fachowcami zrzeszeniami techników a z drugiej strony z Sejmem i Senatem.

Nam wiadomem jest, że całą ustawę opracował i narzucił, nie rozchodzi się nam jednak o jednostki, a o rzecz i praworządność Państwa.

A niech P. T. Panów Posłów i Senatorów nie zmyli ta okoliczność, że projekt ustawy wpłynął z Ministerstwa Robót Publicznych, gdzie najwyższe placówki zajmowali inżynierowie z Małopolski. Żywot bowiem tych jednostek przypominał życie „jętki jednodniówki“ która rodzi się na trzęsawiskach, a płodem jej nie może być jakiś ustrój trwalszy, a także jednodniówka.

A prócz tego i to trzeba dobrze zakonotować, że projekt tej ustawy został ministerstwu inspirowany zewnątrz.

Tu wreszcie zaznaczamy, że my, ludzie wolnego zawodu, mamy silny głos w społeczeństwie, a zwracając się bezpośrednio do P. T. Panów Posłów i Senatorów, zwracamy się z wiarą, iż jest to dla nas ostatnia instancja.

Z wysokim poważaniem

Za Zrzeszenie inżynierów geometrów w łonie Małopolskiej Izby Inżynierskiej wybrany Komitet:

- (—) *Inż. Ignacy Kinel* geometra cywilny, radca Izby Inżynierskiej
- (—) *Inż. Maksymilian Nohoryles* geometra cywilny
- (—) *Inż. Witold Jakimowski* inżynier budowy i geometra, radca Izby Inż.
- (—) *Inż. Rudolf Jarosz* geometra cywilny radca Izby Inżynierskiej

We Lwowie 15 maja 1924 r.

MEMORJAŁ

Rzecz, która jest przedmiotem memorjału, musi być rozpatrzona z dwóch stanowisk. Raz ze stanowiska ogólnego państwowego, a drugi raz

ze stanowiska prywatnego, a raczej prywatno-prawnego, ludzi omawianego zawodu.

I. Stanowisko ogólne.

Miernictwo jest to ze stanowiska praktycznego zawód, który w państwach praworządnych spełnia rolę pomocniczą w sprawiedliwym rządzeniu państwem, a to: przez naukowe określenie prawa własności (mapy sądowe), przez ścisłe określenie obowiązków podatkowych (mapy katastralne), przez wymiar sprawiedliwości w sprawach spornych (znanstwo sądowe), przez przeprowadzenie reform rolnych (t. j. parcelacja i komasacja), a wreszcie przez pomoc państwu w spełnieniu zadań naukowych, jakimi są pomiary geodezyjne wyższych typów, t. j. zdjęcia kraju, kartografia, a wreszcie geografia i astronomia.

Już same te zadania świadczą, iż tem lepiej zostaną spełnione, im wyższy będzie poziom naukowy zawodu mierników. Geodezja, jako nauka, z całą swą teorią matematyczną i filozoficzną, już sama przez się dostępną jest tylko dla ludzi uzdolnionych, a jako czysta teoria, mająca jednak praktyczne zastosowanie, była przez szereg lat przed wojną w politechnice lwowskiej oblegana przez absolwentów uniwersytetu, jako wydział, uzupełniający studia matematyczne. Ponieważ jednak zawód miernika w Galicji nie był w stosunku do innych zawodów technicznych materialnie popłatnym, senat lwowskiej politechniki ograniczył ilość lat studjów dla mierników na lat 2, chcąc w ten sposób zachęcić młodzież do zapisywania się na wydział miernictwa. Nie wolno jednak tego lekceważyć, że w tych dwóch latach mieścił się program bardzo obszerny i że słuchaczami byli uczniowie z egzaminem dojrzałości.

A gdy podczas wojny światowej wyłoniły się postulaty odradzającego się społeczeństwa polskiego i już podczas wojny zaczęły się pojawiać projekty odbudowy kraju we wszystkich dziedzinach techniki, nie pominięto i zawodu mierników, a uznano, iż istniejący kurs geometrów należy zmienić w trzyletnie studia inżynierji miernictwa.

Politechnika warszawska uczyniła to samo, t. j. utworzyła wydział inżynierji miernictwa nawet czteroletni.

A senat tych politechnik nie uczynił tego sam i nie może być posądzony o jakieś nienormalne parcie ku zwiększeniu nauk, ale uczynił to po odbyciu szeregu konferencji z miarodajnymi zrzeszeniami zawodowych techników, powodowany tylko czystą miłością Ojczyzny i nauki.

Ale równocześnie rzecz szła u analfabetów w tej mierze wręcz odwrotnie: hasło „gramotnij datoj“ ujawniło się w sposób dwojaki, raz przez wstrzymanie pędu naprzód, a drugi raz przez woływanie nowych urządzeń już a priori o niższej kulturze, mającej z czasem zastąpić urządzenia wyższe naukowo i społecznie, a wszystko odbywało się pod hasłem, rzekomo, potrzeb Państwa a faktycznie, bemyślnie lub złośliwie, a w obu wypadkach bez poczucia odpowiedzialności.

My, jako zrzeszenie techników, o akademic-

kiem wykształceniu, reagowaliśmy od wypadku do wypadku i choć może uchroniliśmy nie jedno od zagłady, to jednak autorytet sił niszczących był widocznie większy, kiedy dziś, gdy w innych dziedzinach państwo dochodzi do poważnych rezultatów, my, w sprawach technicznych, musimy zabrać głos tak zgrzytliwy. Zawód miernika cywilnego, jako zawód wolny, już tem samem przeznaczony jest, przez styczność z klientelą na zetknięcie się z życiem, tworzącem państwo, i jeżeli intelekt, zależny w lwiej mierze od naukowego przysposobienia, nie dorówna wielkości zadania, szkody, dla państwa wynikłe, będą nie tylko geodezyjne, ale i przede wszystkim moralne.

Tworzenie kursów miernictwa przy szkołach przemysłowych, jako, rzekomo, dla zaspokojenia mierniczych potrzeb państwa, było nonsensem, któregośmy nie mogli zbyt gwałtownie zwalczać, nie chcąc z jednej strony być posądzonymi o prywagę, a z drugiej mając zapewnienie, iż jest to stan chwilowy, przejściowy. Gdy dziś jednak projekt ustawy o mierniczych przysięgłych stan ten utrwała — względy przede wszystkim ogólne nakazują nam do tego niedopuścić.

Pojmujemy trudne położenie rządu w stosunku do wychowanków szkół przemysłowych, którym czynił obietnice i postaramy się i tę trudność w dalszej części wywodu usunąć.

Zawód miernika nie jest zawodem nowym, stawianie przeto też na przyszłość nie jest gołosłowną teorią, ale opiera się na doświadczeniu lat dziesiątek, odkąd w tej mierze nawet państwo zaborcze, rozumiejąc interes swego państwa, stale, postępowo rzecz udoskonalały.

My, ludzie o odpowiednim przygotowaniu zawodowym i społecznym, wiemy najdokładniej, że kiedy weszliśmy w praktyczną pracę zawodową, walczyliśmy przez szereg lat z nieuctwem poprzedników naszych, czego wyrazem był wieczny proces graniczny w kraju i pieniactwo ludu. Jeśli dziś rzecz ta przycichła, to jest tylko wynikiem tego, że wojna i walka o byt, oraz mała wartość przedmiotów sporu w tej chwili, rzecz tę odłożyła na później; lecz przyjdzie czas, że proces, jako następstwo zaniedbania granic podczas wojny, odżyje a słabo inteligentny znawca nie tylko, że nie podoła zadaniu ale pieniactwo rozdmucha, a co ważniejsze przez nieuctwo obniży powagę wyrokującego sądownictwa, a tem samem w wielu wypadkach zachwieje ufnością obywateli do państwa. W tych częściach zaś kraju, w których niema zdjęć i map, złe ich wykonanie, będzie wiecznym źródłem procesów.

Powiedziano nam, że rząd tworzy kursa średnie mierników, by podołać zadaniom reformy rolnej i potworzono kursa, a równocześnie setki autoryzowanych techników o akademickim wykształceniu albo ginie z głodu, albo zmieniało zawody, t. j. pracuje w innych zawodach, nie będąc do nich przygotowanymi, czyli często ze szkodą obywateli, a w każdym razie ze szkodą dla praworządności państwa. Ta ilość inżynierów i geome-

trów o akademickim wykształceniu, jaką rozprządza Polska, pokrywa kilkakrotnie zapotrzebowanie Państwa dla przeprowadzenia reformy rolnej, bo życie mówi, że reforma nie da się przeprowadzić w jednym roku, a tych 400,000 morgów, przeznaczonych rok rocznie na parcelację, mogą rozparcelować miernicy każdej dzielnicy Polski bez wyteżenia, bo sama Małopolska posiada około 200 geometrów cywilnych, a względy materialne Państwa mówią, iż komasacja i inne roboty, z reformą rolną związane, nie odbędą się znowu tak szybko, by dla tego celu należało tworzyć nieszczęśliwy proletarijat, więcej lub mniej naukowy.

Bo taki proletarijat malkontentów nie wiedzie Państwa nigdy ku szczęściu.

Mówiąc o samej Ustawie, o której obalenie w całości do P. T. Panów Posłów i Senatorów się zwracamy, podnieść z niej musimy cztery motywy, które zniewoliły nas do protestu a to:

1. Ustawa zrównuje studia akademickie z studjami średnimi, czyli zgóry skazuje na wygaśnięcie wydział inżynierji miernictwa, a gruntuje na stałe szkoły miernicze średnie, czyli obniża kulturę techniczną kraju, bez jakiegokolwiek racji o lat dziesiątki.

2. Ustawa mówi o uprawnieniach mierników przysięgłych, ale równocześnie nie mówi, że tych uprawnień nikt inny nie ma, czyli nie chroni wyłączności zawodu.

3. Nakłada rygory wprost potworne, nie istniejące nawet w najniższych zawodach, bo grozi aresztem w drodze administracyjnej (przypomina to stan doskonałe panujące caratu).

4. Oddaje całą władzę dyscyplinarną w ręce wojewody, a nie organów technicznych, a więc w ręce przypadkowe i niefachowe, nie normując ustawowo ani prawa, ani procedury postępowania teje władzy.

Ponieważ cały projekt Ustawy od *a* do *z* jest pomysłem wprost oburzającym, a ze stanowiska naukowego nonsensem, przeto debata nad nim byłaby prostą stratą czasu i gdy wniosek w Sejmie runie, wątpimy, że nowy projekt zostanie opracowany, po zasięgnięciu opinji ciał miarodajnych a w pierwszym rządzie Izby inż. i Tow. politech. we Lwowie zrzeszeń geometrów w Warszawie, i w Poznaniu, stałej delegacji techn. w Warszawie, i t. d. a wreszcie uczelni o poziomie akademickim całej Polski

A Panu Nadzwyczajnemu Komisarzowi Oszczędnościowemu J. Wmu Panu Moskalewskiemu możemy szczerze poradzić, by, korzystając z przysługującego mu prawa, śmiało obalił te wszystkie przybudówki do szkół przemyślowych, których celem pierwotnym było kształcić dobrych rzemieślników, a przez te przybudówki dążą do obniżania kultury kraju. Nie tylko, że skarb Państwa zyska na tem wiele, ale jednym pociągnięciem ołówka uchroni setki młodzieży od najniezawodniejszej nędzy, a kraj od obniżenia kultury.

A w takim razie należałoby absolwentom tego kursu przyznać prawo zapisania się na 3-letni wydział inżynierji.

Ponieważ projekt Ustawy przewiduje dla tych absolwentów 6 lat praktyki, a dla inżynierów tylko 2, przeto ci absolwenci uzyskaliby przez odbycie studjów na wydziale inżynierji miernictwa przez lat 3 i tylko 2 lata praktyki samoistną pozycję mierniczych przysięgłych o rok wcześniej, niż ich ta Ustawa uszczęśliwia.

II. Stanowisko prywatne.
Skoro jasnym jest, że żadne względy publiczne nie przemawiają za uchwaleniem przedłożonej Ustawy, tem śmieiej, nam białym murzynom wolno bronić się przed zagładą

Serce się ściska, krew ścina w żyłach na myśl, że my pracownicy społeczni, którzyśmy jeszcze przed wojną siali dobre ziarno, od zarania zmartwychwstałej Ojczyzny, bronić się musimy przed atakami nie rządu, ale przed atakami, przez przypadek za wysoko wysuniętych jednostek.

Ale miara została przebrana. My ludzie inteligentni, zniszczeni długoletnią wojną, pozbawieni zarobku podczas wojny, a po wojnie przez bezprawne okólniki G. U. Z., zmęczeni liczyliśmy na to, że, kiedy kraj stale zmierza ku praworządności, skończy się i nasze wyczerpanie.

Gdy jednak postępowaniem naszym rozczuwalone jednostki nadużywają swej władzy i naszej cierpliwości — żądamy:

Projekt ustawy o mierniczych przysięgłych musi być odrzucony w całości. A gdyby stać się miało inaczej, prosimy o spowodowanie imiennego głosowania, byśmy gasicielei światła i naszych nieprzyjaciół poznali imiennie.

Ale oświadczamy, iż gdyby, mimo naszych wywodów, projekt znalazł w Sejmie większość, my krzykiem pokrzywdzonego, zbudzimy wszystkie polskie uczelnie, przypominając im łacińskie przysłowie „co mnie dziś, tobie jutro“.

A krzyk wszystkich ludzi nauki przekona Sejm ustawodawczy, że nauka to nie głupia rzecz i że można ją lekceważyć do pewnych tylko granic.

Małopolscy Inżynierowie — Geometry Cywilni

MEMORJAŁ

Związku Mierniczych Polskich w Warszawie w sprawie projektu Ustawy o Mierniczych Przysięgłych.

Wniesiony w dn. 13 marca 1924 r. przez Min. Rob. Pub. L. Dz. III—94/24 projekt Ustawy o Mierniczych Przysięgłych godzi w interesy poważnej grupy mierniczych w b. zaborze rosyjskim, którzy, wskutek chaosu, jaki panował w sprawach mierniczych, nie uzyskali dotychczas stopnia mierniczego przysięgłego, mianowicie projekt ten pomija liczną grupę geometrów klasy I-szej, którzy, na zasadzie przepisów dotychczasowych, mają prawo po dwuletniej praktyce ubiegania się przed Państwową Komisją Egzaminacyjną o tytuł geometry przysięgłego.

W każdym z poszczególnych zaborów istniały odrębne przepisy, dotyczące sposobu zdoby-

wania stopnia mierniczego przysięgłego, jak również uprawnień do swobodnego uprawiania zawodu mierniczego, były one podobne w zaborach: austriackim i pruskim; różniły się zasadniczo w b. zaborze rosyjskim. Były zabór rosyjski pod względem przepisów prawnych, dotyczących wykonywania zawodu mierniczego, należy podzielić na dwie części: na Królestwo Kongresowe i na Kresy Wschodnie. W b. Królestwie Kongresowem szkół miernicznych nie było. Stopień mierniczego był podzielony na dwie klasy: geometrę kl. I-szej i geometrę kl. II-iej, czyli przysięgłego. O klasę pierwszą mogli ubiegać się kandydaci, którzy ukończyli conajmniej osiem klas szkoły średniej i odbyli trzyletnią praktykę u geometry przysięgłego, poczem po odbyciu dwuletniej praktyki i złożeniu drugiego egzaminu przed Komisją przy Uniwersytecie Warszawskim udzielano składającemu egzamina tytuł geometry przysięgłego, t. j. uprawionego do wykonywania wszelkich prac, w zakresie miernictwa wchodzących.

Na terenie Kresów Wschodnich przepisy były inne; istniały tam dwa stopnie miernicze: stopień inżyniera mierniczego i stopień geometry. Wychowawcy Instytutu Konstantynowskiego otrzymali stopień inżyniera mierniczego lub geometry. Wychowawcy szkół miernicznych i inżynierowie otrzymywali pełne prawa do samodzielnego uprawiania zawodu mierniczego, eksterni zaś w instytucjach rządowych byli traktowani narówni z absolwentami szkół miernicznych. W ten sposób do chwili wybuchu wojny w b. zaborze rosyjskim były zapełniane kadry geometrów.

Z chwilą utworzenia niepodległego Państwa Polskiego, wobec braku miernicznych w kraju, przystąpiono do wyszkolenia nowych sił. W tym celu za czasów okupacji niemieckiej przy Politechnice Warszawskiej została utworzona półtoraroczny kurs dla osób, posiadających conajmniej pół dyplomu szkół akademickich, lub świadectwo ukończenia szkoły „Wawelberga i Rotwanda“ w Warszawie, średni zakład naukowy i jednoroczną praktykę. Absolwenci tego kursu otrzymali tytuł geometry kl. I-iej. W r. 1917 została utworzona Państwowa Komisja Egzaminacyjna na miernicznych (geometrów) kl. I-iej, istniejąca do r. 1923. Następnie zostały utworzone przez władze polskie Państwowe szkoły miernicze, które swoim absolwentom dawały również tytuł geometry kl. I-iej.

Według przepisów, wydanych przez władze polskie, mierniczowie kl. I-iej, jak również wychowawcy Państwowych szkół miernicznych, otrzymali prawo ubiegania się o stopień mierniczego przysięgłego po dwuletniej praktyce mierniczej, co mają zagwarantowane na swoich dyplomach, wydanych przez władze polskie. W ten sposób od władz państwowych polskich otrzymało dyplomy geometry kl. I-iej przeszło 200-cie osób, które pracują na Urzędach państwowych, albo na zasadzie upoważnień, wydanych przez Min. Ref. Rol., wykonywali samodzielnie prace, wchodzące w zakres teoż Ministerstwa.

Według danych, zaczerpniętych z Min. Ref. Rol. i Min. Rob. Pub., na terenie b. zaboru austriackiego znajduje się 224 zarejestrowanych geometrów autoryzowanych, na terenie b. Królestwa Kongresowego — 90 geometrów przysięgłych, 30-tu inżynierów miernicznych; na terenie b. zaboru pruskiego zarejestrowanych jest 13-tu geometrów zaprzysiężonych. A więc łącznie na wszystkich ziemiach, wchodzących w skład Rzeczypospolitej Polskiej znajduje się około 400-tu geometrów przysięgłych autoryzowanych, zaprzysiężonych i inżynierów miernicznych. Ilość geometrów kl. I-iej łącznie z wychowawcami b. szkół miernicznych rosyjskich według danych, pochodzących z tychże, wynosi około 400 osób. Obecni mierniczowie, jak wykazuje praktyka, posiadają dostateczne podstawy teoretyczne do wykonywania zawodu mierniczego. Wykazuje to choćby fakt, że dotychczas na obszarze b. zaboru rosyjskiego posiadamy uprawiających zawód mierniczy około 30-tu inżynierów-absolwentów Konstantynowskiego Instytutu Mierniczego, posiadających wykształcenie akademickie, 200 geometrów autoryzowanych i około 90-ciu miernicznych przysięgłych, rekrutujących się w znacznej części z absolwentów szkół miernicznych rosyjskich i geometrów, którzy otrzymali dyplom geometry na zasadzie przepisów, obowiązujących w b. Królestwie Kongresowem.

Jak widać, cały ciężar pracy zawodowej spoczywa dotychczas nie na inżynierach miernicznych, gdyż garstka ta nie mogłaby podołać nawałowi pracy, a na wychowawcach szkół zawodowych oraz geometrach, którzy poskładali egzamina na mierniczego przy Państwowej Komisji Egzaminacyjnej na miernicznych kl. I-iej, a których jest duża ilość, mianowicie około 400.

Nie potrzeba dodawać, jak ucierpiałyby interesy tej kategorii miernicznych, bowiem ludzie ci, pozbawieni opieki prawnej, nie widząc możliwości wykonywania samodzielnej praktyki, zmuszeni byłiby uzależnić się całkowicie od osób, posiadających prawa, albo porzucić zawód mierniczy i szukać innego sposobu zarobkowania. Byłoby to klęską dla nich, ponieważ są to przeważnie ludzie, posiadający długoletnią praktykę i doświadczenie życiowe.

Jednocześnie, musimy nadmienić że jest to opinia większości miernicznych polskich, bowiem Związek Miernicznych Polskich w Warszawie reprezentuje około 400 członków

Zmiany i uzupełnienia, proponowane przez Związek Mierniczych Polskich w Warszawie do projektu Ustawy o Mierniczych Przysięgłych.

Do art. 2.

Ustęp b.

po słowach: "... I innymi interesowanymi Ministrami"

dodatek:

"lub świadectwem złożenia egzaminu na mierniczego kl. I-ej przed b. Komisją Egzaminacyjną na mierniczych kl. I-ej w Warszawie".

Ustęp c.

po słowach: "świadectwem ukończenia innych szkół krajowych i zagranicznych"

dodatek:

"lub świadectwem szkół mierniczych b. państw zaborskich o programie, uznanym przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i t. d."

po słowach:

"wymienionych w ustępach pod a) i b)"

dodatek:

"jak również świadectwem złożenia egzaminu na mierniczego przy Konstantynowskim Instytucie Mierniczym w Moskwie".

Do art. 3.

po słowach:

"kandydaci, o których mowa w art. 2 pod a), winni odbyć dwuletnią praktykę"

dodatek:

"w kraju"

po słowach:

"inni kandydaci praktykę sześciolletnią"

dodatek:

"w tem dwa lata praktyki w kraju"

po słowach:

"wskaże Minister Robót Publicznych w porozumieniu z innymi Ministrami"

dodatek:

"praca samodzielna, wykonywana dla urzędników państwowych jest równoznaczną praktykę w samych urzędach". Geometrom kl. I-ej, którzy otrzymali stopień mierniczego na podstawie egzaminów, złożonych przed Państwową Komisją Egzaminacyjną na mierniczych kl. I-ej w Warszawie w latach od 1917 do 1923 r., jak również wychowancem państwowej szkoły mierniczej w Warszawie, którzy ukończyli, lub ukończą do r. 1926, oraz wychowancem szkół państw. zaborskich i geometrom, posiadającym świadectwa ze złożenia egzaminów przed Komisją przy Konstantynowskim Instytucie Mierniczym w Moskwie, przysługuje prawo abiegania się o tytuł mierniczego przysięgłego po odbyciu dwuletniej praktyki w kraju.

Uzasadnienie.

W projekcie ustawy o Mierniczych Przysięgłych pominięto mierniczych kl. I-ej, tymczasem od r. 1917 do 1923 b. Państwowa Komisja Egzaminacyjna na mierniczych kl. I-ej w Warszawie nadała prawa abiegania się o stopień mierniczego przysięgłego po odbyciu dwuletniej praktyki mierniczej przeszło 200 osobom. Pozbawienie tej kategorii mierniczych nadanych im przez władze polskie praw stałoby w sprzeczności z istniejącymi przepisami.

Uzasadnienie.

Na terenie b. zaboru rosyjskiego pracuje kilkaset absolwentów b. szkół mierniczych rosyjskich, którzy na zasadzie przepisów rosyjskich byli uprawnieni do samodzielnego wykonywania zawodu mierniczego.

Uzasadnienie.

Ta kategoria mierniczych miała również prawo do samodzielnego wykonywania zawodu w b. państwie rosyjskiem. Załączniki:

- 1) Świadectwo mierniczego kl. I-szej
- 2) Świadectwo złożenia egzaminu przy Konstantynowskim Instytucie Mierniczym w Moskwie.

Uzasadnienie.

Ponieważ o stopień mierniczego przysięgłego abiegnąć się mogą absolwenci szkół zagranicznych, jak również i absolwenci szkół polskich mogą zdobywać praktykę poza granicami kraju, przeto obowiązkowa dwuletnia praktyka w kraju daje możliwość praktycznego zaznajomienia się z odpowiednimi ustawami, przepisami i rozporządzeniami, obowiązującymi w Polsce.

Uzasadnienie.

Znaczna część mierniczych dyplomowanych samodzielnie wykonywa prace pomiarowe dla różnych urzędów państwowych na zasadzie upoważnień, wydanych im przez odnośne Ministerstwa (np. Ministerstwo Reform Rolnych).

Geometry polskich szkół państwowych, jak również geometrzy kl. I-ej prawa te mają zagwarantowane w świadectwach, wydanych im przez władze polskie. Te same prawa winny być zastosowane do absolwentów szkół zaboru rosyjskiego, bowiem ta grupa mierniczych posiadała prawo samodzielnego wykonywania prac mierniczych na obszarze b. państwa rosyjskiego.

*Do art. 4.**zmiana:*

„praktyczną znajomość zawodu adawadniają: a) absolwenci uczelni mierniczych przez wykazanie się samodzielnym prowadzeniem robót mierniczych w instytucjach, wymienionych w art. 3 niniejszej Ustawy, oraz złożeniem egzaminu, wykazującego znajomość ustaw, rozporządzeń i instrukcji, wchodzących w zakres miernictwa.

b) geometrzy kl. I-iej przez złożenie egzaminu tak praktycznego, jak i teoretycznego.

*Do art. 6.**Ustęp a.*

„po słowach: „profesorowie politechniki innych szkół akademickich, o ile wykładają miernictwo“.

dodatek:

„w kraju“

*Ustęp b:**zmiana:*

„urzędnicy państwowi oraz nauczyciele miernictwa państwowych szkół mierniczych, jeśli wykażą się posiadaniem wykształcenia, odpowiadającego wymaganiom art. 2. i dowodem pracy przez lat 10 w jednym z urzędów państwowych polskich, lub w polskich szkołach mierniczych, które wskaże Minister Robót Publicznych“.

Do art. 7.

Artykuł ten skreśla się:

*Do art. 14.**po słowach:*

„mierniczy przysięgli przy wykonaniu zawodu podlega nadzorowi właściwego wojewody“. Reszta ulega skreśleniu.

*Do art. 15.**po słowach:*

„... i używanie tytuła mierniczego przysięgłego“.

Skreślić pozostałe trzy ustępy.

*Do art. 19.**Skreśla się:*

„aresztem do dwóch tygodni“ i

przyjmuje brzmienie:

„winny naruszenia przepisów art. 8 ust. 4 i art. 13 niniejszej Ustawy będzie karany grzywną do 100 zł.“.

Dalszy ciąg skreśla się.

*Do art. 23.**Zmiana:*

„geometrom przysięgłym w b. zaborach rosyjskim i pruskim, geometrom cywilnym w b. zaborze austriackim przysługuje z mocy samego prawa tytuł mierniczego przysięgłego i mają do nich zastosowanie przepisy niniejszej Ustawy“.

*Uzasadnienie.**Do p. a)*

Praktyczną znajomość miernictwa dyplomowani geometrzy wykazują przez odbycie dwa lub sześciomiesięcznej praktyki, stosownie do art. 3. Charakter teoretyczny egzaminów kwestjonowałby dyplomy miernicze.

Uzasadnienie.

Celem wykluczenia możliwości ubiegania się o tytuł mierniczego przysięgłego profesorom, wykładającym miernictwo zagranicą.

Uzasadnienie.

Przywilej ten może służyć tylko dla urzędników państwowych, a to w tym celu, aby wytworzyć zastęp chętnych do wstępowania na posady rządowe.

Uzasadnienie.

Artykuł siódmy może być skreślony, bowiem art. 3 i 4 odpowiednio regulują powyższą sprawę.

Uzasadnienie.

Pozostała część art. 14 ulega skreśleniu, bowiem nadzór nad czynnościami mierniczych winien być skoncentrowany w jednym Ministerstwie.

Uzasadnienie.

Skreślone ustępy są zbędne, gdyż odpowiedzialność za czyny wymienione w art. 15, jest przewidzianą w kodeksie karnym.

Uzasadnienie.

Ze względu na uprawnienia, z jakich korzystają mierniczkowie przysięgli przy wykonywaniu swych czynności, używając nawet pieczęci z godłem Państwa, tego rodzaju kara nie powinna mieć miejsca.

Skreślono.

„absolwentom Konstantynowskiego Instytutu w Moskwie, posiadającym tytuł inżyniera, zgodnie z Ustawą z dn. 21/IX 1922 r., w przedmiocie tytułu inżyniera“.

Do absolwentów Konstantynowskiego Instytutu Mierniczego ma zastosowanie art. 3 p. a).

Memorjał oraz zmiany i uzupełnienia do projektu Ustawy o Mierniczych Przysięgłych proponowane przez Koło Mierniczych Dyplomowanych przy Zw. M. P. w Warszawie.

Podanej powyżej treści memorjał, oraz zmiany do poszczególnych ustępów projektu ustawy, przestalo do Sejmu Koło Mierniczych Dyplomowanych przy Z. M. P., zarząd którego łącznie z zarządem Związku M. P. wziął czynny udział w opracowaniu memorjału oraz zmian do projektu ustawy o mierniczych przysięgłych.

Wyjątek stanowi art. 4, który w zmianach do projektu ustawy o mierniczych przysięgłych, proponowanych przez Koło, ma brzmienie następujące:

Do art. 4.

Zmiana:

„praktyczną znajomość zawodu udawadnia się przez wykazanie się samodzielnem prowadzeniem robót mierniczych w instytucjach, wymienionych w art. 3 niniejszej Ustawy, oraz złożeniem egzamina, wykazującego znajomość ustaw, rozporządzeń i instrukcji, wchodzących w zakres miernictwa.

Uzasadnienie:

Praktyczną znajomość miernictwa dyplomowani gómetrzy wykazują przez odbycie dwa lub sześciolatniej praktyki, stosownie do art. 3. Charakter teoretyczny egzaminów kwestjonowałby dyplomy miernicze.

.....Z MINISTERSTWA ROBÓT PUBLICZNYCH.....

Wykaz mierniczych przysięgłych i geometrów cywilnych, upowaznionych do wykonywania zawodu mierniczego. *)

A.

Mierniczowie przysięgli w Województwach, które wchodziły w obręb dawnego zaboru rosyjskiego.

L. p. Imię i nazwisko Siedziba urzędowa.

1. Województwo Białostockie.

1	Henryk Mejer	Łomża
2	Stefan Smoleński	"
3	Tadeusz Wasilewski	"
4	Aleksander Wilez	"
5	Władysław Zieliński	"
6	Stanisław Jerzykiewicz	Sawałki
7	Bolesław Skorupski	"
8	Inż. miern. Leonid Spaski	Białystok
9	Inż. miern. Stanisław Szalewicz	"
10	Inż. miern. Henryk Zasztowt	"
11	Inż. miern. Leonard Mokież	Grodno
12	Inż. miern. Włodz. Radziwiński	Łomża
13	Inż. miern. Mieczysław Rybaeki	"
14	Inż. miern. Józef Al. Sienkiewicz	"
15	Inż. miern. Stanisław Tyszka	"

2. Województwo Kieleckie.

16	Ludwik Berbecki	Będzin
17	Józef Goebel	"
18	Paweł Kunda	Dąbrowa górna
19	Aleksander Jaxa-Dębicki	Częstochowa
20	Wacław Dzikowski	"
21	Kazimierz Zalejski	"
22	Jan Wojciechowski	Kielce
23	Marjan Zenezukowski	"
24	Konrad Zwoliński	"
25	Józef Żołądkowski	"

Do wykazu z d. 4 kwietnia 1924 r. zostały wprowadzone przez Redakcję poprawki i uzupełnienia, stosownie do wskazówek M. R. P.

26	Inż. miern. Józef Angiewiez	Końskie
27	Marecki Skibka	Kozienice
28	Wiktor Bryling	Radom
29	Józef Kamiński	"
30	Inż. miern. Czesław Jankowski	"
31	Władysław Czyż	Saturn (Sosn.)

3. Województwo Lubelskie.

32	Wiktor Gładkowski	Lublin
33	Wincenty Kosiński	"
24	Adam Macierewicz	"
35	Józef Nowicki	"
36	Aleksander Szabelski	"
37	Kazimierz Tomorowicz	"
38	Józef Wyszomirski	"
39	Mieczysław Wyszomirski	"
40	Walery Zwoliński	"
41	Dominik-Józef Credo	Siedlec
42	Jan Lehman	"
43	Inż. miern. Adam Danin	Włodawa
44	Piotr Gólakowski	Zamość
45	Juliusz Sikorski	"
46	Inż. miern. Marjan Barytko	Siedlec
47	Feliks Krajewski	"

4. Województwo Łódzkie.

48	Antoni-Jan Skowroński	Kalisz
49	Inż. miern. Wacław Bobrowski	Łódź
50	Jerzy-Karol Hennig	Sieradz
51	Zygmunt Buchole	Piotrków
52	Zygmunt Gilewski	"
53	Branon Jasiobędzki	"
54	Lacjan Kosmański	"
55	Włodzimierz Dymitrowicz	Sieradz
56	Zygmunt Łączkowski	Wieluń

5. Województwo Poleskie.

57	Jerzy-Teodor Jérôme	Brześć n/Bugiem
58	Inż. Bronisław Osiałowski	Sarny na Wołyniu

6. *Województwo Warszawskie.*

59	Inż. Franciszek Augustynek	miasto Warszawa
60	Inż. Sew.-Teod. Bitny-Szlaehto	"
61	Inż. miern. Wilhelm Chojnicki	"
62	Inż. Mieczysław Dobrucki	"
63	Inż. Józef Fereh	"
64	Inż. miern. Czesław Grodzki	"
65	Inż. Marjan Hoff	"
66	Inż. miern. Stanisław Jele	"
67	Inż. Marcelei Jeżowski	"
68	Inż. mier. Czesław Minkiewicz	"
69	Inż. miern. Wacław Nowak	"
70	Inż. miern. Aleks. Pawlikowski	"
71	I. m. Marcel-Kazimierz Sawieki	"
72	Inż. Tadeusz Stalgiński	"
73	Inż. miern. Jan Turkiewicz	"
74	Stanisław Adarowicz	"
75	Stefan Arkuszewski	"
76	Aleksander Chudziński	"
77	Józef Eysymont	"
78	Marjan Jankowski	"
79	Feliks Jaroszewski	"
80	Juljan Kostrzębski	"
81	Miłostaw Kotyński	"
82	Aleksander Maciejowski	"
83	Zygmunt Majewski	"
84	Henryk Malanowski	"
85	Tadeusz Nowakowski	"
86	Józef Pokrzywnicki	"
87	Władysław Skarzyński	"
88	Bolesław Skrzypiński	"
89	Jan Szpachta	"
90	Kazimierz Wędrychowski	"
91	Leon Werner	"
92	Alfred Zadrowski	"
93	Zygmunt Pohoski	Brwinów
94	Antoni Podezaski	Lipno
95	Jan Podezaski	"
96	Józef Bakowski	Łowicz
97	January-Władysław Starzyński	Mława
98	Stanisław-Wład. Włoczewski	Płock
99	Inż. Witold Kornaiewicz	Włotomin
100	Czesław Jesionowski	Włocławek
101	Janusz Zagórski	"
102	Inż. miern. Stanisław Bemm	miasto Warszawa
103	Inż. miern. Oswald Dengiel	"
104	Inż. miern. Stanisław Kłuzniak	"
105	Inż. Włodzimierz Kolanowski	"
106	Inż. miern. Jerzy Milke	"
107	Inż. miern. Mich. Kłoczowski	Brwinów
108	Inż. miern. Edw. Wyrzykowski	Łowicz
109	Klemens Godlewski	Grójec
110	Władysław-Marjan Skarzyński	Włocławek
111	Inż. Andrzej Kartasiński	Sierpe
112	Edward Sokółowski	miasto Warszawa
113	Jan Szprokoff	"

7. *Województwo Wolyńskie.*

114	Inż. miern. Tadeusz Kański	Kowel
-----	----------------------------	-------

8. *Ziemia Wileńska.*

115	Inż. miern. Jerzy Dowgiałło	Wilno
116	Inż. miern. Wiktor Alsknin	"
117	Inż. miern. Justyn Cywiński	"
118	Inż. miern. Aleks. Jaszczaeki	"

B.

Rządowo upoważnieni geometrzy cywilni w Województwach, które wchodziły w obręb dawnego zaboru Austriackiego.

1. *Województwo Krakowskie.*

1	Jan Kanty Soj	Rozwadow
2	Inż. Bronisław Tylka	Bochnia
3	Konrad Hanisch	"
4	Inż. Przemysław Przybyłowicz	"
5	Władysław Sołtys	Brzesko
6	Alojzy Tadeusz Cehak	Kraków
7	Habert Postalka	Krzeszowice p. Ch.
8	Tadeusz Bobrowski	Tenczynek p. Chrz.
9	Ludwik Paszyński	Dąbrowa
10	Józef Wieczerek	"
11	Stanisław Szpak	"
12	Włodzimierz Czumak	"
13	Hieronim Stormke	GORLICE
14	Kazimierz Gromczakiewicz	"
15	Władysław Tomek	Grybów
16	Stefan Wiśniowski	Jasło
17	Władysław Zienkiewicz	"
18	Inż. Tytus Piller	"
19	Bertold Oezeret	Zmigród
20	Władysław Jakubowski	Jasło
21	Jan Witold Musiał	Krosno
22	Inż. Jan Łętkowski	Jasło
23	Bolesław Skąpski	Kraków
24	Wiktor Skołyszewski	"
25	Adam Kasiewicz	"
26	Władysław Musiał	"
27	Artur Bromowicz	"
28	Marjan Hoff	Warszawa
29	Inż. Leon Karp	Chrzanów
30	Inż. Stefan Polański	Kraków
31	Inż. Józef Marciszewski	"
32	Inż. Izidor Stella-Sawieki	"
33	Inż. Tadeusz Skrzyszowski	"
34	Zdzisław Konopka	"
35	Józef Gamowski	Sokal
36	Herman Fingerhat	Kraków
37	Leon Winiarowski	Limanowa
38	Jan Broński	Mielec
39	Antoni Gereuszkiwicz	Nowy Sącz
40	Jan Matecki	"
41	Inż. Franciszek Alseher	"
42	Michał Kabtak	Nowy Targ
43	Antoni Cwiżewicz	Zakopane
44	Aleksander Skracha	Oświęcim
45	Józef Mildner	Pilzno
46	Stefan Dobrzański	"
47	Stefan Kozłowski	Rzępzyce
48	Teofil Baum	"
49	Michał Kisiel	Tarnów
50	Władysław Siedmiograj	Tachów

51 Władysław Winiarski	Wadowice	48 Maksymiljan Pohoryles	"
52 Feliks Tylka	"	49 Rudolf Marjan Polt	"
53 Alfred Schlegel	Żywiec	50 Inż. Kazimierz Przetoeki	"
54 Jakób Niewiadomski	"	51 Juljusz Raach	"
55 Inż. Edmund Balsam	Maków	52 Bazyli Ryżewski	"
56 Szymon Löffelholz	Brzesk	53 Inż. Teofil Ryżewski	"
57 Mieczysław Fedorowicz	Kraków	54 Jan Marjan Sawiński	Kraków
58 Ludwik Gawroński	"	55 Ludwik Marjan Skórski	Lwów
59 Zygmunt Majewicz	"	56 Tomasz Słomski	Poznań
60 Karol Bozewicz	Mogiła pod Krak.	57 Inż. Jan Spilka	Nowy Sącz
61 Stanisław Swirski	Nowy Sącz	58 Marceł Śniadowski	Lwów
62 Franciszek Prochownik	Skawina	59 Jan Swirski	"
63 Oskar Szerer	Zakopane	60 Kazimierz Szezepański	"
<i>2. Województwo Lwowskie.</i>			
1 Jan Urbanek	Kozowa	61 Józef Szotowicz	"
2 Hipolit Skibiński	Cieszanów	62 Piotr Tarnawski	"
3 Hilleb Bazar	Dobromil	63 Zdzisław Warchałowski	"
4 Władysław Lubiez-Jaworowski	"	64 Prof. inż. dr. Kasper Weigel	"
5 Antoni Wawrzakowicz	Borysław	65 Prof. inż. Władysław Wojtan	"
6 Józef Bros	Drohobycz	66 Ludwik Woliński	"
7 Włodzimierz Dydyński	"	67 Mieczysław Aleksand. Kastner	Sokal
8 Aleksander Fellner	"	68 Aleks. Reichard de Reichardsberg	Leżajsk
9 Zalleb Gerstenfeld	"	69 Stanisław Sadowy	Łańcut
10 Jakób Vaack	"	70 Adolf Spatz	"
11 Józef Wilenko	Lwów	71 Aron Grottesman	Mościska
12 Bronisław Wierzyński	Drohobycz	72 Stefan Albrecht	Nisko
13 Szaja Zeimer	"	73 Jakób Liebling	Nisko
14 Józef Plenkiewicz	Gródek Jagielloń.	74 Józef Bieniarz	Przemyśl
15 Ludwik Bardach	Łubartów	75 Adam Kasiewicz	Kraków
16 Józef Gawron	Jarosław	76 Jan Łempieki	Przemyśl
17 Inż. Abraham Hirschberg	"	77 Jakób Prus-Niewiadomski	Zywiec
18 Jakób Malinowski	"	78 Piotr Pindelski	Przemyśl
19 Stanisław Weiss	"	79 Wilhelm Chwałek	Przeworsk
20 Rudolf Jarosz	Lwów	80 Jan Iranek	Pstrągowa
21 Stanisław Till	Uhorec	81 Inż. Aleksy Biliński	Rawa Ruska
22 Wincenty Barezewski	Lwów	82 Jan Bronisław Hägel	Halicz
23 Inż. Bolesław Błocki	"	83 Tadeusz Piotr Ponikło	Łańcut
24 Jan Buchowiecki	"	84 Włodzimierz Rojecki	Komarno p. Rudki
25 Józef Chowaniec	"	85 Józef Szczęsny Jaśkiewicz	Rzeszów
26 Inż. Zdzisław Derdaeki	"	86 Roman Siciński	"
27 Michał Fedecki	"	87 Wilhelm Zopoth	Sambor
28 Dezyderyusz Frankowski	"	88 Antoni Angielski	"
29 Mieczysław Franta	"	89 Stanisław Badańczyk	"
30 Franciszek Gołąb	Zaleszczyki	90 Aron Schapira	Rzeszów
31 Artur Walenty Hausner	Lwów	91 Stanisław Beksiniński	Sanok
32 Maksymiljan Haber	"	92 Inż. Jan Kosina	"
33 Leon Jäger	"	93 Stefan Rapf	"
34 Witold Jakimowski	"	94 Wilhelm Szomek	"
35 Marjan Jakóbeżyński	"	95 Cyryl Czyż	Sokal
36 Inż. Mieczysław Janowski	"	96 Jan Lech	"
37 Stanisław Marcin Kaszczuk	"	97 Henryk Stary	Tarnobrzeg
38 Anioni Kous	"	98 Tytus Bronarski	Winniki
39 Sylwester Kusiba	"	99 Wolf Lichtenberg	Zółkiew
40 Juljusz Kwaśniewski	"	100 Kazimierz Suchecki	Czerce k/Jarosl.
41 Edmund Libański	"	101 Ryszard Drezner	Drohobycz
42 Inż. Stanisław Malina	"	102 Chaim Kornberg	Jarosław
43 Władysław Andrzej Musiał	Kraków	103 Marjan Bilski	Lwów
44 Prof. inż. dr. Otto Nadolski	Lwów	104 Stanisław Burjan	"
45 Stanisław Niedzielski	"	105 Gastaw Chmielewski	"
46 Alojzy Marjan Pane	"	106 Artur Gebhard	"
47 Kazimierz Paulo	"	107 Ignacy Kinel	"
		108 Witold Manasterski	"

109	Władysław Syehora	Lwów
110	Bronisław Winnicki	Przemyśl
111	Leopold Malz	"
112	Henryk Bazar	"
113	Henryk Baberski	"
114	Tadeusz Zajęczkowski	"
115	Wilhelm Łukasiewicz	Sanok
116	Józef Gamowski	Tarnobrzeg
117	Leon Dorożyński	Uhnów

3. Województwo Stanisławowskie.

1	Walerjan Julian Kisielewski	Stanisławów
2	Witold Monastyrski	Lwów
3	Janisław Złowodzki	Horodenka
4	Tadeusz Goebel	Kołomyja
5	Inż. Michał Kołbuszowski	"
6	Władysław Kłodnicki	"
7	Bernard reete Boruch Zagler	"
8	Mojżesz Leib Drach	Stanisławów
9	Włodzimierz Bog. Komarzyński	"
10	Inż. Tadeusz Makalski	"
11	Cyryl Matecki	"
12	Gastaw reete Getzel Weitzmann	"
13	Michał Kraweów	Stryj
14	Władysław Smagowicz	"
15	Leopold Zarębski	"
16	Jan Kropiński	Buczacz
17	Stanisław Repa	Rohatyn

4. Województwo Tarnopolskie.

1	Izrael Steinberg	Borszczów
2	Inż. Jan Pelczarski	Brody
3	Franciszek Tarnawski	Brzeżany
4	Jan Urbanek	Kozowa p. Brzeż.
5	Roman Wiktor Wąsowski	Buczacz
6	Izydor Schrager	Czortków
7	Izrael Kieinfeld	"
8	Dawid Lille	Podhajce
9	Włodzimierz Link	Przemyślany
10	Leib Weisstaub	Skalat
11	Leon Sass	Tarnopol
12	Hersch Saphir	"
13	Michał Heller	"
14	Marek Wolf Fjcher	Trembowla
15	Abraham Grünspan	Zbaraż
16	Eugenjusz Glaziński	Złoczów
17	Kazimierz Obertyński	"
18	Seinwell Baral	"
19	Edward Winnicki	"
20	Karol Wilhelmi	"
21	Grzegorz Czechowiez	Zaleszczyki
22	Adolf Szeininger	Borszczów
23	Józef Wołoszyn	Kopyczyńce
24	Stanisław Korezyński	Podhajce
25	Piotr Sorski	Zbaraż

C.

Mierniczowie przysięgli w Województwach, które wchodziły w obręb dawnego zaboru pruskiego

Województwo Pomorskie i Poznańskie.

1	Wilhelm Kohlhoff	Grudziądz
2	Kazimierz Knauer	Toruń
3	Józef Rozenberg	"
4	Hugon Bährand	Bydgoszcz
5	Leon Calka	"
6	Karol Wedel	"
7	Alfred Heitner	Gniezno
8	Franciszek Baranowski	Poznań
9	Adam Holinack	"
10	Kazimierz Lesiński	"
11	Witold Lebiński	"
12	Zdzisław Mann	"
13	Stanisław Rzyski	"
14	Marjan Biłski	Lwów
15	Kazimierz Paolo	"
16	Zdzisław Warchałowski	"
17	Stanisław Buryan	Warszawa
18	Inż. Mieczysław Dobrucki	"
19	Inż. miern. Stanisław Kłaźnlak	"
20	Inż. miern. A. Pawlikowski	"
21	Kazimierz Wędrychowski	"
22	Alfred Zadrowski	"
23	Józef Bakowski	Łowicz Woj. War
24	Zygmunt Gilewski	Piotrków W. Łódz.
25	Witalis Wlechiński	Poznań
26	Józef Kozak	"
27	Jan Dudziak	"
28	Karol Kligge	Kępno
29	Hugon Ioschiński	Ostrzeżów
30	Józef Nowicki	Łublin
31	Miłosław Kotyński	Piotrków
32	Antoni Skowroński	Kalisz
33	Józef Sarnowski	Toruń
34	inż. Jan Tarkiewicz	Warszawa
35	Jan Zalewski	Brodnica
36	inż. Wilhelm Chojnicki	Warszawa
37	Ryszard Schlopsnies	Bydgoszcz
38	Inż. Franciszek Alszar	Nowy Sącz
39	Inż. Czesław Grodzki	Warszawa
40	Inż. miern. E. Wyrzykowski	Łowicz
41	Zygmunt Pohoski	Warszawa

Uwaga. Niektórym cywilnym geometrom, rządowo upoważnionym, wymienionym w wykazie z tytułem „Inżyniera, nie przysługuje tytuł inżyniera, a w niektórych wykazie wymienionych, przysługuje ten tytuł, a nie jest uwidoczniony.

..... Z MINISTERSTWA REFORM ROLNYCH

Rozporządzenie Ministra Reform Rolnych z dnia 11 kwietnia 1924 r.

o instrukcji, dotyczącej warunków oraz trybu wykonywania czynności pomiarowych, związanych z przebudową ustroju rolnego, przez mierniczych upoważnionych na podstawie rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 14 grudnia 1923 r.

Na mocy art. 2. p. g i art. 28 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o zakresie działania Ministra Reform Rolnych i o organizacji Urzędów i Komisji Ziemskich (Dz. U. R. P. № 90 poz. 706) zarządza się odnośnie do § 5 rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dn. 14 grudnia 1923 r. w sprawie upoważnienia niektórych kategorii mierniczych do wykonywania czynności pomiarowych, związanych z przebudową ustroju rolnego (Dz. U. R. P. № 132 poz. 1097) co następuje:

CZĘŚĆ I.

Tryb wykonywania przez mierniczych upoważnionych czynności pomiarowych, związanych z przebudową ustroju rolnego.

§ 1. Wymienieni w pp. a, b i c § 1 rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 14 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 132 poz. 1097) inżynierowie miernicy, mierniczowie przysięgli (kl. II), geometrzy cywilni, (autoryzowani) i mierniczowie przysięgli (zaprzysięgli), o ile mają zamiar wykonywać czynności pomiarowe, związane z przebudową ustroju rolnego (sealenie, parcelacja, likwidacja serwitatów, podział wspólnot i zamiana gruntów), winni uprzednio zarejestrować się w Ministerstwie Reform Rolnych.

Zarejestrowanie następuje przez pisemne zgłoszenie, albo bezpośrednio do Ministerstwa Reform Rolnych, albo za pośrednictwem właściwego Okręgowego Urzędu Ziemskiego, zamiaru wykonywania czynności pomiarowych, związanych z przebudową ustroju rolnego, ze wskazaniem adresu stałej siedziby oraz dołączeniem dowodu uwierzytelnionego, względnie jego odpisu, o posiadaniu uprawnienia do wykonywania zawodu mierniczego. W stosunku do geometrów cywilnych (autoryzowanych) powyższe zarejestrowanie się może nastąpić również i za pośrednictwem Izby Inżynierskiej we Lwowie.

Nazwiska zarejestrowanych w powyższy sposób mierniczych upoważnionych oraz adresy ich będą podawane przez Ministerstwo Reform Rolnych do wiadomości wszystkich Okręgowych Urzędów Ziemskich.

§ 2. Upoważniony przez Ministra Reform Rolnych mierniczy obowiązany jest zawiadomić właściwy Powiatowy Urząd Ziemski o rozpoczęciu każdej pracy pomiarowej, związanej z przebudową

ustroju rolnego, z chwilą jej rozpoczęcia, podając nazwę obiektu, gminy i powiatu, obszar w hektarach, rodzaj pracy oraz imiona i nazwiska tych techników mierniczych, którzy przy jej wykonaniu mają brać udział.

Rozpoczęcie prac pomiarowych, dotyczących sealenia gruntów lub likwidacji serwitatów w drodze przymusowej, może mieć miejsce tylko po uprzednim zaaprobowaniu przez właściwy Okręgowy Urząd Ziemski umowy zawartej przez mierniczego upoważnionego z osobami interesowanymi oraz przy zachowaniu warunków przewidzianych w §§ 26 i 53 rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dn. 27 lutego 1924 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w przedmiocie wykonania ustawy z dn. 31 lipca 1923 r. o sealeniu gruntów (Dz. U. R. P. № 26 poz. 266), jak również § 57 rozporządzenia Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dn. 14 grudnia 1922 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dn. 7 maja 1920 r. ze zmianami wprowadzoną w ustawą z dn. 7 kwietnia 1922 r. o likwidacji serwitatów na terenie b. Królestwa Kongresowego (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 8 poz. 49) i § 57 rozporządzenia Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dn. 14 grudnia 1922 r. o wykonaniu ustawy z dn. 10 stycznia 1922 roku w przedmiocie likwidacji serwitatów w województwach: wołyńskim, poleskim i nowogrodzkim, oraz w powiatach: białostockim, bielskim, grodzieńskim, sokólskim i wołkowyskim województwa białostockiego (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 8 poz. 50).

§ 3. Przy wykonywaniu poszczególnych rodzajów czynności pomiarowych mierniczy upoważniony obowiązany jest stosować się do:

- obowiązujących aktów i rozporządzeń, dotyczących przebudowy ustroju rolnego;
- obowiązujących ewentualnie w danej dziedzinie instrukcji i przepisów katastralnych;
- odnośnej instrukcji technicznej, przepisów i wzorów Ministerstwa Reform Rolnych i
- opartych na wymienionych w pp. a, b i c ustawach, rozporządzeniach, instrukcjach i przepisach poszczególnych zarządzeń właściwych władz ziemskich.

§ 4. Mierniczy upoważniony obowiązany jest poddawać wykonywane przez siebie prace pomiarowe, związane z przebudową ustroju rolnego, oraz sporządzone przytem dowody pomiarowe rewizji technicznej właściwych organów Urzędów Ziemskich, jak również przedkładać im do wglądu i rewizji wszystkie odnoszące się do tych prac materiały pomiarowe, jako to: szkice polowe, dzienniki pomiarowe, wyliezenia i t. p.

Przy rewizji na granicę na żądanie właściwych władz ziemskich mierniczy upoważniony obowiązany jest być obecnym osobiście, względnie delegować swego zastępcę.

§ 5. Jeżeli rewizja techniczna wykaże w wykonanych przez mierniezoego upoważnionego na gruncie pracach pomiarowych lub sporządzonych przez niego dowodach braki albo błędy, to obowiązany on jest powyższe braki i błędy, to obowiązany ma terminie usunąć, stosownie bądź do uwag zamieszczonych w protokole rewizji, bądź też do wskazówek zawartych w odnośnem orzeczeniu technicznem.

§ 6. Sporządzone przez siebie operaty pomiarowe w pracach związanych ze scaleniem gruntów lub przymusową likwidacją sewitatów mierniezoego upoważniony winien składać do Okręgowych Urzędów Ziemskich, operaty zaś pomiarowe sporządzone na podstawie umów ze stronami na pozostałe prace mierniezoego upoważniony winien składać stosownie do warunków zawartej umowy.

§ 7. O przebiegu i postępie wykonywanych przez siebie prac pomiarowych, związanych z przebudową ustroju rolnoego, mierniezoego upoważniony obowiązany jest składać wykazy do właściwego Okręgowego Urzędu Ziemskiego co kwartał najpóźniej do dnia 5 stycznia, 5 kwietnia, 5 lipca i 5 października każdego roku.

§ 8. W wypadkach zmiany stałej siedziby mierniezoego upoważniony winien komunikować adres swej nowej siedziby zarówno Ministerstwu Reform Rolnych jak i właściwemu Okręgowemu Urzędowi Ziemskiemu.

§ 9. Upoważnienie Ministra Reform Rolnych do wykonywania czynności pomiarowych, związanych z przebudową ustroju rolnoego, jest upoważnieniem osobistem, przysługującym wyłącznie tej osobie fizycznej, na której imię zostało wydane, i nie może być przez nią przelewane na inne osoby fizyczne lub prawne.

§ 10. Upoważniony mierniezoego obowiązany jest w zasadzie wykonywać czynności pomiarowe, związane z przebudową ustroju rolnoego, osobiście. W wypadkach prowadzenia przez mierniezoego upoważnionego powyższych czynności na gruncie w kilku jednocześnie obiektach, obowiązany on jest mieć odpowiednią liczbę zastępców — techników mierniezoego, posiadających do tego zezwolenie Ministerstwa Reform Rolnych w myśl przepisów części drugiej niniejszego rozporządzenia. Jeden mierniezoego upoważniony nie może mieć jednocześnie więcej niż 5 zastępców.

§ 11. Pracujący na miejscu wykonywania robót technik mierniezoego — zastępujący mierniezoego upoważnionego winien być zaopatrzony przez niego w specjalne pisemne pełnomocnictwo z wymienieniem tych czynności pomiarowych, do których został przeznaczony. Bez powyższego pełnomocnictwa nie może on występować przy tych czynnościach w imieniu mierniezoego upoważnionego.

Zatrudniony u mierniezoego upoważnionego, oprócz zastępczego, pomocniczy personel techniczny może brać udział w polowych pracach pomiarowych tylko pod bezpośredniem kierownictwem

jego lub jego zastępcy i nie może on w żadnym wypadku występować w imieniu mierniezoego upoważnionego.

§ 12. Mierniezoego upoważniony jest odpowiedzialny osobiście za czynności pomiarowe wykonane w jego imieniu przez zatrudniony u niego personel zarówno zastępczy jak i pomocniczy.

CZĘŚĆ II.

Tryb uzyskiwania zezwoleń Ministerstwa Reform Rolnych na zastępowanie mierniezoego upoważnionych.

§ 13. Zastępstwo przy wykonywaniu na gruncie czynności pomiarowych, związanych z przebudową ustroju rolnoego, w myśl § 10 rozporządzenia niniejszego mierniezoego upoważnieni powierzać mogą zasadniczo tym absolwentom uczelni mierniezoego, ewentualnie mierniezoego kl. I, którzy uzyskali na to od Ministerstwa Reform Rolnych specjalne zezwolenie (wzór № 1).

§ 14. W celu uzyskania od Ministerstwa Reform Rolnych zezwolenia, uprawniającego do wykonywania czynności pomiarowych, związanych z przebudową ustroju rolnoego, pod kierownictwem i w zastępstwie mierniezoego upoważnionych wymienieni w poprzednim paragrafie mierniezoego winni składać za pośrednictwem właściwych Okręgowych Urzędów Ziemskich do Ministerstwa Reform Rolnych opłacone stemplem własnoręcznie napisane podania z życiorysami oraz dowody stwierdzające:

- 1) obywatelstwo polskie,
- 2) cenzus fachowy,
- 3) odpowiednią praktykę mierniezoego.

§ 15. W okresie przejściowym, przez czas trwania braku posiadających należyty cenzus fachowy mierniezoego, przewidziane w § 13 zezwolenia otrzymywać mogą w trybie wskazanym w §§ 13 i 14 rozporządzenia niniejszego również i ci technicy, którzy wykażą się innym niż przewidziany w § 13 cenzusem fachowym oraz ponadto odpowiednią praktyką mierniezoego:

- a) w urzędach Ziemskich w ciągu co najmniej lat trzech, lub
- b) w odpowiednich urzędach państw zaborczych, względnie z ich upoważnienia, w ciągu co najmniej lat trzech oraz ponadto praktyką w dziedzinie prac agrarno-pomiarowych Urzędów Ziemskich w ciągu co najmniej jednego roku, lub też
- c) u mierniezoego upoważnionych przez Ministerstwo Reform Rolnych w ciągu co najmniej lat trzech.

CZĘŚĆ III.

Odpowiedzialność mierniezoego upoważnionych.

§ 16. W wypadku stwierdzenia przez właściwy Okręgowy Urząd Ziemski niestosowania się

przez mierniczego upoważnionego przy wykonywaniu czynności pomiarowych, związanych z przebudową ustroju rolnego do przepisów niniejszego rozporządzenia, Okręgowy Urząd Ziemski udziela temuż mierniczemu pisemnego ostrzeżenia.

§ 17. O ile pomimo otrzymanego ostrzeżenia mierniczy upoważniony w dalszym ciągu nie stosuje się do wymienionych w paragrafie poprzednim przepisów, to właściwy Okręgowy Urząd Ziemski występuje do Ministerstwa Reform Rolnych z wnioskiem o cofnięcie temuż mierniczemu upoważnienia Ministra Reform Rolnych.

§ 18. Przed powzięciem decyzji o cofnięciu mierniczemu upoważnienia Ministerstwo Reform Rolnych wezwie go do złożenia pisemnego wyjaśnienia co do postawionych mu przez Okręgowy Urząd Ziemski zarzutów. Powyższe wyjaśnienie winno być złożone przez mierniczego upoważnionego najdalej w terminie 14 dniowym od daty otrzymania wezwania pod rygorem powzięcia decyzji przez Ministra Reform Rolnych na podstawie materiału złożonego przez Okręgowy Urząd Ziemski.

§ 19. Cofnięcie upoważnienia nie zwalnia mierniczego upoważnionego od obowiązku ukończenia już rozpoczętych przez niego prac pomiarowych, natomiast pozbawia go prawa podejmowania się wykonania nowych prac, związanych z przebudową ustroju rolnego.

§ 20. W wyjątkowych wypadkach, gdy dalsze wykonywanie przez mierniczego upoważnionego czynności pomiarowych, związanych z przebudową ustroju rolnego, mogłoby narazić Skarb Państwa względnie strony zainteresowane na niepowetowane straty, Okręgowy Urząd Ziemski, jednocześnie z wystąpieniem z wnioskiem o cofnięcie mierniczemu upoważnienia, może zawiesić tegoż mierniczego w czynnościach, powierzonych mu na podstawie umów zawartych z Okręgowym Urzędem Ziemskim lub zaaprobowanych przez tenże Urząd, powiadamiając o tem jednocześnie, a najmniej w ciągu trzech dni od wydania zarządzenia Ministerstwa Reform Rolnych celem uzyskania aprobaty tegoż zarządzenia.

Powyższe zarządzenie przestaje obowiązywać po upływie dni 14 od jego wydania, o ile w tymże terminie nie zostanie potwierdzone przez Ministra Reform Rolnych.

Do mierniczych zawieszonych w czynnościach nie ma zastosowania przepis § 19 odnośnie do tych czynności.

§ 21. Cofnięte w myśl przepisów §§ 16—19 niniejszego rozporządzenia upoważnienie Ministra Reform Rolnych nie może być przywrócone wcześniej niż po upływie roku od daty cofnięcia tegoż upoważnienia.

§ 22. Postanowienia §§ 16—21 mają analogiczne zastosowanie do mierniczych, posiadających zezwolenie Ministerstwa Reform Rolnych w myśl § 13—15.

CZEŚĆ IV.

Przepisy przejściowe.

§ 23. Wymienieni w punktach b i c § 1 rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 14 grudnia 1923 r. mierniczy (geometry cywilni i mierniczy zaprzysięgli), o ile życzą sobie wykonywać czynności pomiarowe, związane z przebudową ustroju rolnego na terenie b. zaboru rosyjskiego, a nie uzyskali poprzednio tytułu mierniczego przysięgłego (geometry kl. II-cj) w myśl odnośnego rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i Ministra Robót Publicznych z dnia 8 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. z r. 1922 № 34 poz. 281) winni, stosownie do § 4 rozp. Ministra Reform Rolnych z dnia 14 grudnia 1923 r., uzyskać specjalne upoważnienie Ministra Reform Rolnych (wzór № 2).

§ 24. W celu uzyskania wymienionego w poprzednim paragrafie specjalnego upoważnienia geometry cywilni i zaprzysięgli winni składać za pośrednictwem właściwych Okręgowych Urzędów Ziemskich do Ministerstwa Reform Rolnych opłacone stemplem własnoręcznie napisane podania z życiorysami oraz dowody stwierdzające:

- 1) cenzus fachowy (o ile nie zarejestrowali się w Ministerstwie Reform Rolnych w myśl § 1) i
- 2) praktykę mierniczą w dziedzinie prac agrarno-pomiarowych.

§ 25. Specjalne upoważnienie do wykonania czynności pomiarowych, związanych z przebudową ustroju rolnego, udziela się na przeciąg jednego roku, po upływie którego powyższe upoważnienie winno być zwrócone za pośrednictwem właściwego Okręgowego Urzędu Ziemskiego do Ministerstwa Reform Rolnych wraz z podaniem o przedłużeniu go na rok następny.

§ 26. Takież specjalne upoważnienie w myśl §§ 23—25 w trybie w tychże paragrafach wskazanym mogą uzyskiwać również i absolwenci szkół mierniczych b. cesarstwa rosyjskiego (geometry prywatni oraz geometry — taksatorzy), o ile powyższe szkoły ukończyli przed 1 listopada 1918 r. i ponadto wykazują się sześcioletnią praktyką mierniczą w zakresie prac agrarno-pomiarowych (w tej liczbie co najmniej jednoroczną praktykę w związku z działalnością Urzędów Ziemskich), przyzem wymienieni geometry winni do odnośnych podań z życiorysami dołączać:

- 1) dowód obywatelstwa polskiego,
- 2) dokument stwierdzający cenzus fachowy,
- 3) świadectwa z odbytej praktyki mierniczej.

§ 27. W wypadku nie wykazania się dostateczną wszechstronną praktyką mierniczą w zakresie prac agrarno-pomiarowych, w myśl poprzedniego paragrafu, wymienione w tymże § upoważnienia mogą być udzielane z ograniczeniem ich zakresu tylko do niektórych prac agrarno-pomiarowych, oraz terena ich działania — do poszczególnych Okręgowych Urzędów Ziemskich.

§ 28. W okresie przejściowym, przez czas trwania braku mierniczych uprawnień w myśl § 1 rozporządzenia niniejszego do wykonywania zawodu na terenie r. dzielnicy pruskiej, na wnioski właściwych Okręgowych Urzędów Ziemskich, złożone w trybie wskazanym w § 24 mogą być udzielane przez Ministra Reform Rolnych specjalne zezwolenia (wzór № 3) na wykonywanie pod bezpośrednim kierownictwem wydziałów technicznych tychże Okręgowych Urzędów Ziemskich prac pomiarowych, związanych z przebudową ustroju rolnego, mierniczym posiadającym kwalifikacje wymienione w pp. a i b rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 14 grudnia 1923 r. (inżynierom mierniczym, mierniczym przysięgłym i geometrom cywilnym). Zezwolenie powyższe będzie dotyczyło terenu tylko tego Okręgowego Urzędu Ziemskiego, który o powyższe zezwolenie wystąpi do Ministra Reform Rolnych.

§ 29. Również w takimże okresie przejściowym specjalne zezwolenia w trybie wskazanym w paragrafie poprzednim na wnioski Okręgowych Urzędów Ziemskich, położonych na terenie b. zaboru rosyjskiego, mogą być w drodze wyjątku udzielane tym mierniczym, którzy, posiadając zezwolenie Ministra Reform Rolnych w myśl przepisów części II rozporządzenia niniejszego, wykazują się jednocześnie długoletnią samodzielną i wszechstronną praktyką mierniczą w zakresie prac, związanych z przebudową ustroju rolnego.

§ 30. Specjalne upoważnienia względnie zezwolenia uzyskane na mocy § 29 nie uprawniają posiadających je mierniczych do podejmowania się wykonania takich prac agrarno-pomiarowych, które w myśl obowiązujących instrukcji technicznych wymagać będą założenia triangulacji na mierzonem obszarze.

§ 31. Mierniczowie posiadający w myśl przepisów cz. IV rozporządzenia niniejszego specjalne upoważnienia lub zezwolenia Ministra Reform Rolnych do wykonywania czynności pomiarowych, związanych z przebudową ustroju rolnego, są również obowiązani przy wykonywaniu powyższych czynności stosować się do trybu wskazanego w cz. I tegoż rozporządzenia z tym jednak, że mierniczowie wymienieni w §§ 28 i 29 nie mogą rozpoczynać żadnej pracy pomiarowej, związanej z przebudową ustroju rolnego bez uprzedniego na to zezwolenia w każdym poszczególnym wypadku Okręgowego Urzędu Ziemskiego.

§ 32. Upoważnione na zasadach rozporządzenia Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 8 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 57 poz. 355) biura miernicze mogą otrzymać przedłużenie upoważnień na rok 1924 i następne, lecz z ograniczeniem ich do wykończenia już zarejestrowanych przed 1 stycznia 1924 r. prac pomiarowych, przyczem nowych prac pomiarowych, związanych z przebudową ustroju rolnego, biura powyższe, jako takie, podejmować nie mogą.

§ 33. W wypadku zagubienia specjalnego upo-

ważnienia lub zezwolenia Ministra Reform Rolnych, mierniczy winien uzyskać od Ministerstwa Reform Rolnych duplikat zagubionego dowodu. W tym celu do podania o wydanie duplikata winno być dołączone pokwitowanie Monitora Polskiego o zamieszczeniu trzykrotnego ogłoszenia o zgubic.

§ 34. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Reform Rolnych: (—) Z. Ludkiawicz.

Wzór № 1
(do poz. 466)

ZEZWOLENIE.

Ministerstwo Reform Rolnych zezwala p. _____ zamieszkałemu w _____ na wykonywanie czynności pomiarowych, związanych z przebudową ustroju rolnego pod kierownictwem mierniczych upoważnionych przez Ministerstwo Reform Rolnych.

Przy wykonywaniu powyższych czynności p. _____ obowiązany jest stosować się do wszelkich obowiązujących w tym względzie ustaw, jak również rozporządzeń, instrukcji i przepisów Ministerstwa Reform Rolnych.

Niniejsze zezwolenie ważne jest do odwołania.

Minister

(M. P.)

Opłata stemplowa
uiszczona.

Wzór № 2.

Ministerstwo Reform Rolnych
Departament Regulacji Rolnych i Pomiarów.

№ _____

Dnia _____ 192_____ r.

UPWAŻNIENIE.

Ministerstwo Reform Rolnych upowaznia p. _____ zamieszkałego w _____ do wykonywania _____ czynności pomiarowych, związanych z przebudową ustroju rolnego na terenie działania Okręgowego Urzędu Ziemskiego _____.

Powyższe czynności pomiarowe winny być wykonane przez p. _____ zgodnie z obowiązującymi w tym względzie ustawami, rozporządzeniami, instrukcjami i przepisami Ministerstwa Reform Rolnych.

Niniejsze upoważnienie ważne jest do dnia 31 grudnia 192 r.

Władze państwowe wzywa się do okazywania p. _____ odpowiedniej pomocy przy wykonywaniu czynności pomiarowych, związanych z przebudową ustroju rolnego.

Minister

(M. P.)

Opłata stemplowa
uiszczona.

Wzór № 3.

ZEZWOLENIE.

Ministerstwo Reform Rolnych zezwala p. _____
zamieszkałemu w _____ na wykonywanie
_____ czynności pomiarowych, związanych
z przebudową astroju rolnego pod kierownictwem Okręgo-
wego Urzędu Ziemskiego w _____

Powyższe czynności pomiarowe p. _____
winien wykonywać zgodnie z wszelkimi obowiązującymi
w tym względzie ustawami, jak również rozporządzeniami,
instrukcjami i przepisami Ministerstwa Reform Rolnych.

Niniejsze zezwolenie ważne jest do dnia 31 gru-
dnia 192 r.

Minister

(M. P.)

Opłata stemplowa
uiszczona**Pismo okólne Ministerstwa Reform Rolnych**

(788/T. O. z. d. 17 kwietnia 1924 r.)

w sprawie oddawania prac parcelacyjno-pomiaro-
wych geometrom apoważnionym.

Przy oddawaniu w r. b. z konkursu prac par-
celacyjno-pomiarowych, włączonych w plan ro-
bót r. b. Okręgowe Urzędy Ziemskie winny mieć
na uwadze, poza podanymi w pismach okólnych
b. Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 14.IV, 25.V
i 4.VII — 1922 r. №№ 731/T. O., 960/T. O. i 1198/T. O.
Dz. Urz. Gł. Urz. Ziem. z r. 1922 №№ 4 i 6)
i z dnia 10.III i 19.IV — 1923 r. № 680/T. O. i 950/T. O.
(Dz. Urz. G. U. Z. z r. 1923 №№ 1 i 2) następu-
jące wskazówki:

I. Normy maksymalne wynagrodzenia za wy-
konanie jednego ha prac pomiarowych przy par-
celacji wynoszą:

a) w obiektach do 50 ha b) od 50 do 150 ha c) ponad 150 ha
6,5 zł. (frank. zł.) 5,0 zł. (frank. zł.) 4,5 zł. (frank. zł.)

Normy opłat za świadczenia:

2,5 zł. (fr. zł.) 1,7 zł. (fr. zł.) 1,3 zł. (fr. zł.)

Czyli razem za całkowite wykonanie prac
normy maksymalne wynoszą:

a) 9,0 zł. (fr. zł.) b) 6,7 zł. (fr. zł.) c) 5,8 zł. (fr. zł.)

Dla Małopolski odpowiednio o 50% drożej.

II. Szczegółowe warunki konkursu winny być
podane do wiadomości:

1) imiennie tylko tym mierniezym, posiada-
jącym apoważnienia, lub zezwolenia Ministerstwa
Reform Rolnych, którzy posiadają stałą siedzibę
na terenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego,

2) następującym zawodowym stowarzysze-
niom mierniezym:

- a) Koła Inżynierów Mierniezych przy Sto-
warzyszeniu Techników w Warszawie
(al. Czackiego 5),
- b) Stowarzyszeniu Mierniezych Polskich
w Warszawie (Wspólna 19),

c) Zrzeszeniu Geometrów w Lublinie (za
pośrednictwem miejscowego Okręgo-
wego Urzędu Ziemskiego),

d) Koła Inżynierów Mierniezo-Meljoracyj-
nych przy Stowarzyszeniu Inżynierów
i Architektów w Poznaniu, (za pośred-
nictwem miejscowego Okręg. Urzędu
Ziemskiego),

e) Wydziału Miernictwa i Meljoracji Sto-
warzyszenia Techników w Poznaniu,

f) Sekcji Mierniezej przy Towarzystwie
Technicznym w Krakowie,

g) Izbie Inżynierskiej we Lwowie, (al. Zi-
morowicza 9),

h) Stowarzyszenia Mierniezych Polskich
w Wilnie,

i) Związkowi Mierniezych w Łucku,

j) Związkowi Mierniezych w Łomży,
za pośrednictwem miejscowych Okrę-
gowych Urzędów Ziemskich,

3) Ministerstwa Reform Rolnych,

4) Wszystkim Okręgowym Urzędom Ziemskim.

Ponadto winno być umieszczone w „Kurjerze
Warszawskim“ krótkie ogłoszenie treści nastę-
pującej:

„Do P.P. Geometrów!

Okręgowy Urząd Ziemski w _____
oddaje w r. b. do wykonania prace parcelacyjno-
pomiarowe w _____ obiektach o ogólnym
obszarze _____ ha, komasacyjne w _____
objektach o obszarze _____ ha“.

Szczegółowe warunki konkursu na wykona-
nie powyższych prac są do przejrzania:

a) w Ministerstwie Reform Rolnych w War-
szawie, Pl. Dąbrowskiego 5,

b) w Wydziałach Technicznych wszystkich
Okręgowych Urzędów Ziemskich, i

c) w zawodowych zrzeszeniach mierni-
ezych w Warszawie, Wilnie, Lublinie,
Poznaniu, Krakowie, Lwowie, Łucku
i w Łomży

Oferty należy nadsyłać w zapieczętowanych
kopertach z napisem:

„Oferta na wykonanie prac pomiarowych“
w terminie do dnia _____ 1924 r.

Prezes (podpis).

W szczegółowych warunkach konkursu należy
podać nazwę obiektu, obszar, ilość działów, z któ-
rych dany obiekt się składa, oraz posiadane doty-
czące terenowych warunków odnośnej pracy, jak
również oznaczyć wytyczną normę wynagrodzenia,
którą należy określać dla każdej pracy indywi-
dualnie, zależnie od trudności jej wykonania, kie-

rając się przytem wyżej podanemi normami jako maksymalnemi.

III. Pierwszeństwo przy układaniu listy kolejności oddawania robót należy przyznawać tym zgłaszającym się do konkursu mierniczym, którzy posiadają stałą siedzibę na terenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego i są mu jednocześnie znani z należytego wywiązywania się z poprzednio podejmowanych przez nich prac. Oferty mierniczych, którzy w r. ub. z własnej winy nie wywiązali się należycie z zobowiązań, przyjętych wobec Okręgowych Urzędów Ziemskich nie powinny być uwzględniane do czasu ukończenia przez nich robót. Nazwiska tych mierniczych winny być niezwłocznie zakomunikowane Ministerstwu Reform Rolnych.

IV. Umowy mogą być zawierane tylko z osobami fizycznymi, posiadającymi odnośne upoważnienia, względnie zezwolenia Ministerstwa Reform Rolnych.

W tekście umów zawieranych zasadniczo według wzoru podanego przy piśmie tutejszem z dn. 19.IV 1923 r. № 950 T. O. między innymi winno być zaznaczone:

- a) że opłacenie przez Okręgowy Urząd Ziemski poszczególnego stadjum pracy, którego ukończenie zostało stwierdzone, winno nastąpić nie później niż w ciągu 2 miesięcy od daty otrzymania rachunku, złożonego po ukończeniu danego stadjum,
- b) że o ile z danego obszaru parcelacyjnego będzie wyłączona pewna przestrzeń, która nie będzie podlegać podziałowi, to za tę przestrzeń wynagrodzenie winno być odpowiednio zredukowane,
- c) że w razie umorzenia, lub zawieszenia przez Okręgowy Urząd Ziemski postępowania parcelacyjnego geometra otrzyma od Okręgowego Urzędu Ziemskiego za część wykonanej pracy wynagrodzenie w wysokości ustalonej przez Okręgowy Urząd Ziemski w stosunku do ilości wykonanej przez niego w czasie trwania postępowania pracy, względnie do poniesionych przez niego niezbędnych kosztów, przyezem sporządzone przez niego materiały wylizeniowe i rysunkowe przechodzą na własność Okręgowego Urzędu Ziemskiego i z tą chwilą umowa zostaje rozwiązana bez żadnych z tego tytułu roszczeń ze strony tak interesowanego mierniczego, jak i Okręgowego Urzędu Ziemskiego,
- d) że w razie gdyby dana praca była dokonana przez mierniczego w sposób niezadawalniający, Okręgowy Urząd Ziemski wezwie go do uzupełnienia operatu, wyznaczając termin, do którego niedokładności powinny być usunięte, gdyby zaś na wyznaczony termin praca nie była wykonana Okręgowy Urząd Ziemski ma prawo na koszt tegoż mierniczego oddać wykonanie pracy innym geometrze, lub wykonać ją własnymi siłami.

Pozatem nowozawierane umowy mogą być w miarę potrzeby uzupełniane przez Okręgowy Urząd Ziemski pewnymi nieprzewidzianymi w cz. IV pisma niniejszego dodatkowymi warunkami.

W końcu Ministerstwo Reform Rolnych zaznacza, że wobec postanowionego wprowadzenia nowej waluty, warunki określające sposób obliczenia kursu złotego nie powinny być w nowych umowach umieszczone.

Minister:

w/z. (—) Z. Czajkowski

Dyrektor Departamentu

Wyciąg ze Statutu Organizacyjnego Ministerstwa Reform Rolnych.*)

Z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1924 r.

Ministerstwo Reform Rolnych dzieli się na trzy departamenty: administracyjny, parcelacji i osadnictwa, regulacji rolnych i pomiarów, oraz niewłączone do departamentów Biuro Głównej Komisji Ziemskiej.

Departament administracyjny składa się z trzech wydziałów: prezydalnego, służbowego i budżetowo-rachunkowego.

Departament parcelacji i osadnictwa składa się z trzech wydziałów: zapasu ziemi, parcelacyjno-osadniczego i finansowo-kredytowego.

Departament regulacji rolnych i pomiarów składa się z trzech wydziałów: regulacji rolnych, techniczno-organizacyjnego i inspekcyjno-pomiarowego:

A) Wydział regulacji rolnych załatwia sprawy scalania gruntów, likwidacji serwitutów, podziału wspólnot, zamiany gruntów, sprawy związane z dokonywaniem zmian w tabelach likwidacyjnych, sprawy instytucji i osób upoważnionych do przeprowadzenia prac regulacyjnych.

B) Wydział techniczno-organizacyjny załatwia sprawy wyszkolenia i zorganizowania personelu mierniczego dla urzędów ziemskich i zaopatrzenia go w potrzebne instrumenty, narzędzia i materiały, sprawy geometrów prywatnych, upoważnionych do wykonywania prac agrarno-pomiarowych i ustalania warunków wykonywania tych prac, oraz sprawy archiwów mierniczych urzędów ziemskich.

C) Wydział inspekcyjno-pomiarowy załatwia sprawy dostosowania techniki mierniczej do prac ziemskich i opracowuje odpowiednie w tym zakresie przepisy, sprawy wykonania prac pomiarowych na terenach urzędów rolnych, oraz sprawy operatów pomiarowych, dotyczących tychże prac.

Biuro Głównej Komisji Ziemskiej czuwa nad biegiem spraw wnoszonych do Głównej Komisji Ziemskiej oraz załatwia sprawy kancelaryjne tejsze Komisji.

*) Na mocy Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 stycznia 1924 r., w przedmiocie zmiany w statucie organizacyjnym Ministerstwa Reform Rolnych.

Ogólne wyniki wszystkich rodzajów parcelacji w całej Rzeczypospolitej Polskiej.

№	NAZWA DZIELNICY	W roku	Przeznaczono do parcelacji		Rozparcelowano		Pozostałe do parcelacji w 1923 r.		Rodzaj i ilość utworzonych parcel								
			Ilość obiektów	Obszar w ha	Ilość obiektów	Obszar w ha	Ilość obiektów	Obszar w ha	Ilość	Obszar	Ilość	Obszar	Ilość	Obszar	Ilość	Obszar	Ilość
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
1.	Ogółem na terenie b. Król. Kongr.	1919—1922	1.054	199.625	709	185.350	345	64.275	8.527	72.549	7.510	19.659	1.535	2.215	226	455	33.644
2.	Ogółem na terenie Małopolski . . .	1921—1922	15	1.840	6	740	9	1.100	41	258	197	320	97	81	—	—	81
3.	Ogółem na ter. woj. wsch., bez Wilen. Ogółem na ter. Państwa Polskiego bez Wilensz., b. Zab. Prusk. i Śląska	1919—1922	638	101.575	—	—	638	101.575	—	—	—	—	—	—	—	—	—
4.	Ogółem na terenie b. Król. Kongres.	1921—1922	1.432	81.087	1.015	41.818	—	—	1.553	14.367	2.965	10.612	214	276	35	245	120
5.	Ogółem na terenie Małopolski . . .	1921—1922	1.424	42.587	1.142	19.554	—	—	404	2.376	2.300	3.158	113	100	12	11	11
6.	Ogółem na terenie wojew. wschod. bez Wilenszczyzny . . .	1921—1922	691	178.504	436	36.768	—	—	979	18.658	5.755	14.863	34	130	11	230	38
7.	Ogółem na terenie b. Dziel. Pruskiej Ogółem na terenie Państwa Polskiego bez Wilenszczyzny i Śląska . . .	1921—1922	20	1.179	28	1.162	—	—	17	195	562	768	35	125	—	—	76
8.	Ogółem na ter. b. Król. Kongresow.	1920—1922	395	60.085	248	36.798	156	21.256	1.758	15.071	2.379	10.482	140	432	12	308	85
9.	Ogółem na terenie Małopolski . . .	1920—1922	654	149.858	295	64.301	311	69.979	1.057	7.889	2.783	5.192	259	383	3	37	381
10.	Ogółem na ter. woj. wsch. bez Wilen. Ogółem na ter. Państwa Polskiego bez Wilen., b. Zab. Pruskiego i Śląska	1921—1922	334	150.410	109	32.414	225	113.530	1.014	13.829	835	3.502	23	29	6	31	46
11.		1920—1922	1.385	360.551	652	133.515	672	204.565	3.809	36.789	6.017	19.176	422	844	21	576	512

Parcelacja prowadzona przez osoby prywatne.

Parcelacja prowadzona przez instytucje upowaznione.	
Ilość obiektów	Obszar w ha
156	21.256
311	69.979
225	113.530
672	204.565

*) W r. 1919 i 1920 parcelacji prowadzonej bezpośrednio przez urzędy ziemskie na terenie Małopolski nie było.
 **) W r. 1921 na kresecach Wschodnich akcji parcelacyjnej, jako wykonania reformy rolnej, nie było.

..... SZKOLNICTWO MIERNICZE

Uczelnie miernicze w Polsce.

Wysze uczelnie:

- 1) Wydział Mierniczy na Politechnice w Warszawie.
- 2) Wydział Mierniczy na Politechnice we Lwowie.

Szkoły średnie:

- 1) Państwowa Szkoła Miernicza w Warszawie.
- 2) Państwowa Szkoła Miernicza i Przemysłowo-leśna w Łomży.
- 3) Wydział Mierniczy przy szkole Mierniczej i Drogowej w Kowlu.
- 4) Wydział Mierniczy przy szkole Budowniczej w Poznaniu.
- 5) Wydział Mierniczy przy szkole Przemysłowej w Krakowie.
- 6) Wydział Mierniczy przy szkole Przemysłowej we Lwowie.

Państwowa Szkoła Miernicza i Przemysłowo-leśna w Łomży.

Państwową Szkołę Mierniczą i Leśną w Łomży rozporządzeniem Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 11 kwietnia b. r. № 5778/24 D. III przekształcono z dniem 1 sierpnia r. b. na Państwową Szkołę Mierniczą i Przemysłowo-Leśną w Łomży, otwierając na miejsce Szkoły Leśnej nowy Wydział Przemysłowo-Leśny.

Wydział Przemysłowo-Leśny przy Państwowej Szkole Mierniczej i Przemysłowo-Leśnej jest pierwszą średnią Szkołą Zawodową tego rodzaju w całej Rzeczypospolitej.

Szkoła ta ma na celu teoretyczne wykształcenie i praktyczne wyszkolenie samodzielnych techników w dziedzinie: miernictwa i przemysłu leśnego.

..... ZRZESZENIA MIERNICZE

Wykaz stowarzyszeń mierniczych w Polsce.

L. p.	STOWARZYSZENIA	SIEDZIBA
1.	Koło Inżynierów Mierniczych przy Stowarzyszeniu Techników w Warszawie.	Warszawa, ul. Czackiego 5.
2.	Stowarzyszenie Związków Mierniczych Polskich w Warszawie	Warszawa, ul. Wspólna 19
3.	Koło Mierniczych Przysięgłych przy Związku Mierniczych Polskich w Warszawie.	Warszawa, ul. Wspólna 19
4.	Koło Mierniczych Dyplomowanych przy Związku Mierniczych Polskich w Warszawie.	Warszawa, ul. Wspólna 19
5.	Zrzeszenie Geometrów w Lublinie	Lublin, Okręgowy Urząd Ziemski
6.	Koło Inżynierów Mierniczo-Meljoracyjnych przy Stowarzyszeniu Inżynierów i Architektów w Poznaniu	Poznań, Okręgowy Urząd Ziemski
7.	Wydział Miernictwa i Meljoracji Stowarzyszenia Techników w Poznaniu	Poznań, Stowarzyszenie Techników
8.	Sekcja Miernicza przy Towarzystwie Technicznym w Krakowie	Kraków, Towarzystwo Techniczne
9.	Izba Inżynierska we Lwowie	Lwów, Zimorowicza 9
10.	Stowarzyszenie Mierniczych Polskich w Wilnie	Wilno, Stowarzyszenie Mierniczych Polskich
11.	Związek Mierniczych w Łucku	Łuck, Okręgowy Urząd Ziemski
12.	Związek Mierniczych w Łomży	Łomża, Urząd Ziemski

Interwencja zrzeszeń mierniczych w Sejmie.

W związku z projektem ustawy o mierniczych przysięgłych, wniesionym przez Ministerstwo Robót Publicznych na Sejm, wszystkie niemal Zrzeszenia miernicze interwenjowały w Sejmie, składając odpowiednie memorjały, proponując wprowadzenie odpowiednich zmian w projekcie rzezzonej ustawy.

Komisja Sejmowa Robót Publicznych posiada zatem dość liczną materjał, zawierającą różne dane, bolączki i dążenia zawodu, pozwalające na zasadnicze ujęcie sprawy i niezbędną w tym kierunku reformę.

Dzięki uprzejmości p. posła Posackiego, referenta ustawy o mierniczych przysięgłych, redakcja zdobyła dość cenny materjał do ustawy o mierniczych przysięgłych, z którym nie omisszka podzielić się z ogółem mierniczych.

Niekonsekwentne stanowisko zrzeszeń mierniczych.

Kwestja ustawy o mierniczych przysięgłych jest jeszcze dotąd otwartą; debaty w Sejmowej Komisji Robót Publicznych nad tą ustawą wyłoniły ważną sprawę szkolnictwa mierniczego, jako zasadnicze zagadnienie w ustawie. Natomiast większość zrzeszeń mierniczych w memorjałach, przestanych do Sejmu, całkiem pominęły tę ważną sprawę, przyjmując projekt ustawy o mierniczych przysięgłych w redakcji rządowej za miarodajny. Zaakceptowały w ten sposób myśl utrzymania nadal średnich szkół mierniczych. Drobne zmiany i uzupełnienia, proponowane przez zrzeszenia miernicze, nie mają zasadniczego znaczenia w projekcie rzezzonej ustawy. Zrzeszenia miernicze zajęły więc niekonsekwentne stanowisko wobec uchwał II Zjazdu Delegatów Stowarzyszeń Mierniczych w Warszawie, a mianowicie:

Ustęp 7) „Zjazd delegatów uważa, że typ szkół mierniczych, tak zwanych średnich o poziomie wyższym, dając te same prawa, co wychowanie szkół wyższych, jest typem w założeniu swem fałszywym i może tylko obniżyć poziom naukowy miernictwa. Dlatego należy typ ten jaknajprędzej znieść, a uruchomić wydziały miernicze przy uczelniach wyższych“.

Stanowisko Związku Mierniczych Polskich w Warszawie wobec cen Urzędów Ziemskich za wykonanie robót mierniczych.

Ogłaszane publicznie przez niektóre Urzędy Ziemskie ceny na roboty miernicze są niskie i nie odpowiadają żądanej pracy.

W tej sprawie Stowarzyszenie Mierniczych Polskich wielokrotnie już interpelowało w Ministerstwie Reform Rolnych; co się zaś tyczy stanowiska, które należałoby zajmować mierniczym w tej sprawie, to przy omawianiu kwestji cennika na ostatnim ogólnym zebraniu wypowiedziany był przez Zarząd pogląd, że ceny w cenniku tym oznaczone są minimalne i pożądanymi byłoby, by wszyscy mierniczo wie nie przyjmowali robót po cenach niższych, co też przez Ogólne Zebranie zostało zaakceptowane.

BIBLIOGRAFJA

- 1) **Dominik Jakubiszyn.** Tablicz do obliczania współrzędnych w układzie prostokątnym. Wilno, 1923 r.
- 2) **Józef Sienkiewicz.** Ustawa z dnia 31 lipca 1923 r. o sealeniu grantów i rozporządzenie Ministra Reform Rolnych z dn. 27 lutego 1924 r. wydane w porozumieniu z Min. Sprawiedliwości w przedmiocie wykonania ustawy z dn. 31 lipca 1923 r. o sealeniu grantów. Łomża 1924.
- 3) **Związek Geometrów Okręgu Białostockiego w Łomży.** Działalność Urzędów Ziemskich i jej wyniki. Łomża, 1924 r.
- 4) **Dominik Jakubiszyn.** Miernictwo. Teorja i praktyka. Część I. Wilno 1924 r.
- 5) **A Wańkiewicz i S-ka.** Sp. z ogr. odp. w Warszawie. Pięciocyfrowa tablica naturalnych wartości funkcji gonjomtrycznych *sinus* *cosinus* do wszelkiego rodzaju rachunków trygonometrycznych, a w szczególności do obliczania współrzędnych w układzie prostokątnym przy pomocy arytmomietru. Warszawa 1924.

Od Redakcji

Redakcja w miesięczniku prowadzić będzie III działy: 1) ogólny 2) techniczny i 3) informacyjny z rubryką „kronika zagraniczna“, — które zostaną uruchomione w najbliższej przyszłości.

Od Administracji

■ W rubrykach „posady i prace poszukiwane i zatrudniane“ oraz — „sprzedaż i kupno narzędzi mierniczych“ cena ogłoszeń za wiersz jednoszpaltowy — 25 groszy, najmniejsze ogłoszenie 1 złoty. Ogłoszenia przyjmuje Dział reklam, Wspólna 52 m. 11, tel. 167-90.

■ Wszelkie należności pieniężne za prenumeratę Administracja prosi kierować przez P. K. O. na konto Nr 4376 „Przegląd Mierniczy“.

KUPNO ✦ SPRZEDAŻ ✦ KOMIS

„Centralny Sklep”

Warszawa, Wspólna № 44 (róg Marszałkowskiej)

Lornetki pryzmatyczne, taśmy miernicze, teodolity, niwelatory, tachymetry, arytmometry, cyrkle i inne przybory miernicze i optyczne kupuje, sprzedaje i przyjmuje w komis

KSIĄŻNICA-ATLAS

Zjednoczone Zakłady Kartograficzne i Wydawnicze
Towarzystwa Nauczycieli Szkół średnich i wyższych
spółka akcyjna

Warszawa, Nowy Świat 59. Telefony: 147-62 (Zarząd), 223-65 (Księgarnia), 115-47 (sprzedaż hurtowa przy ulicy Nowy-Świat 72), 507-57 (redakcja ilustrow. Tygodnika dla młodzieży „Iskry”, redakcja „Rocznika Pedagogicznego”, „Przeglądu Humanistycznego”, „Przeglądu Matematyczno-Fizycznego”, przy ul. Wareckiej 14)
Lwów, ul. Czarnieckiego 12 (dom własny), Telefon 345 (Centrala—zarząd, księgarnia, ekspedycja hurtowa, drukarnia, introligatorynia). — Lwów, ul. Życzakowska 3 (dom własny). Telefon 757 (redakcja wydawnictw Książnicy Polskiej, redakcja czasopism „Muzeum”, Polski Przegląd Kartograficzny”, „Przyroda i Technika”, „Przegląd Wydawnictw Książnicy Polskiej”, miesięcznik poświęcony krytyce i bibliografii wydawnictw własnych. Zakład kartograficzny prof. E. Romera, litografia i cynkografia), Katowice, ul. Warszawska 58.
ADRESY TELEGRAFICZNE: 1) Książnica-Warszawa, 2) Książnica-Lwów, 3) Książnica-Katowice.

WYDAJE I DRUKUJE WE WŁASNYCH ZAKŁADACH
Książki szkolne, naukowe, Mapy, Atlasy szkolne.
Szczegółowe katalogi na żądanie.
PRZYJMUJE

roboty drukarskie, introligatorskie, litograficzne, kartograficzne i cynkograficzne, jak: akcje, alisy reklamowe, dyplomy, adresy, etykiety, zaproszenia ślubne, bilety wizytowe, mapy ścienna, plany miast, mapy katastralne, klisze cynkowe i miedziane, jedno i wielobarwne i t. p. Kosztorysy na żądanie.

MIARY

składane i taśmowe,
suwakowe i skurczowe,
dla geometrów i różne

ARTYKUŁY MIERNICZE

precyzyjne
oryginalne amerykańskie

L. S. STARRETTA

polecają:

Krzysztof Brun i Syn

w Warszawie, plac Teatralny.

Skład towarów żelaznych, narzędzi, naczyń
i przyborów kuchennych.

Rok założenia 1794